

Środa, 6 lipca 2016 r.

P8_TA(2016)0310

Interpretacja prawa podatkowego i inne środki o podobnym charakterze lub skutkach (TAXE 2)**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach (TAXE 2) (2016/2038(INI))**

(2018/C 101/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 4 i 13 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 107, 108, 113, 115 i 116 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie powołania Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (TAXE 2) oraz określenia jej kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając informacje ujawnione przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych na temat interpretacji prawa podatkowego i innych szkodliwych praktyk stosowanych w Luksemburgu, znanych jako afera LuxLeaks,
- uwzględniając informacje ujawnione przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych na temat wykorzystania spółek typu offshore, znanego jako afera „Panama Papers”, a w szczególności dokumenty opublikowane w dniu 9 maja 2016 r.,
- uwzględniając wyniki różnych szczytów G-7, G-8 i G-20 poświęconych międzynarodowym kwestiom podatkowym, w szczególności szczytu G-7, który miał miejsce w Ise-Shima dniami 26 i 27 maja 2016 r., a także wyniki posiedzenia ministrów finansów i prezesów banków centralnych G-20, które miało miejsce w Waszyngtonie w dniach 14 i 15 kwietnia 2016 r.,
- uwzględniając rezolucję w sprawie programu działań z Addis Abeby, przyjętą w dniu 27 lipca 2015 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z dnia 30 listopada 2015 r. zatytułowane „G20/OECD Principles of Corporate Governance” (Zasady nadzoru korporacyjnego G-20/OECD),
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Gospodarczych i Finansowych (ECOFIN) w sprawie wymiany informacji podatkowych na temat działalności korporacji wielonarodowych i kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej z dnia 8 marca 2016 r., z dnia 8 grudnia 2015 r. w sprawie opodatkowania osób prawnych, erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie opodatkowania działalności gospodarczej oraz z dnia 1 grudnia 1997 r. w sprawie polityki podatkowej, oraz notatkę z nieformalnej dyskusji w ECOFIN w sprawie dokumentów panamskich z dnia 22 kwietnia 2016 r.,
- uwzględniając dyrektywę Rady z dnia 8 grudnia 2015 r. ⁽²⁾ zmieniającą dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0420.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1) dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich.

Środa, 6 lipca 2016 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotyczącą wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich oraz opodatkowania składek ubezpieczeniowych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽³⁾,
- uwzględniając wspólne działania następcze Komisji, przyjęte w dniu 16 marca 2016 r. w związku z zaleceniami zawartymi w rezolucjach Parlamentu w sprawie wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii oraz w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach,
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre jednostki i oddziały (COM(2016)0198) (wniosek w sprawie sprawozdawczości w podziale na kraje),
- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący pakietu środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania (ATAP) składający się z komunikatu wprowadzającego ⁽⁴⁾, wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania ⁽⁵⁾, wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie zmiany dyrektywy o współpracy administracyjnej ⁽⁶⁾, zalecenia dotyczącego konwencji podatkowych ⁽⁷⁾ oraz studium dotyczącego agresywnego planowania podatkowego ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wniosek Komisji z 2011 r. dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (COM(2011)0121) oraz odnośne stanowisko Parlamentu z dnia 19 kwietnia 2012 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich z dnia 1 grudnia 1997 r. w sprawie kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej ⁽¹⁰⁾ oraz regularne sprawozdania przedkładane Radzie przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej),
- uwzględniając porozumienie w sprawie przejrzystości podatkowej parafowane przez UE i Księstwo Monako w dniu 22 lutego 2016 r.,
- uwzględniając porozumienie podpisane przez UE i Księstwo Andory w dniu 12 lutego 2016 r.,
- uwzględniając porozumienie w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności podpisane przez UE i Republikę San Marino w dniu 8 grudnia 2015 r.,
- uwzględniając porozumienie w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych podpisane przez UE i Księstwo Liechtensteinu w dniu 28 października 2015 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽⁴⁾ komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczący pakietu środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania: kolejne kroki na drodze do zapewnienia skutecznego opodatkowania i zwiększenia przejrzystości podatkowej w UE (COM(2016)0023).

⁽⁵⁾ wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (COM(2016)0026).

⁽⁶⁾ wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (COM(2016)0025).

⁽⁷⁾ zalecenie Komisji z dnia 28 stycznia 2016 r. w sprawie wdrażania środków przeciwdziałających nadużyciom postanowień konwencji podatkowych (C(2016)0271).

⁽⁸⁾ „Study on Structures of Aggressive Tax Planning and Indicators” (Studium dotyczące struktur agresywnego planowania podatkowego i wskaźników), Unia Europejska, 2016.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 258 E z 7.9.2013, s. 134.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.1998, s. 2.

Środa, 6 lipca 2016 r.

- uwzględniając porozumienie w sprawie opodatkowania mające poprawić wypełnianie obowiązków podatkowych, podpisane przez UE i Konfederację Szwajcarską w dniu 27 maja 2015 r.,
- uwzględniając zaktualizowane porozumienie między Jersey a Zjednoczonym Królestwem z dnia 30 listopada 2015 r. oraz dokument zatytułowany „Change of view on the interpretation of paragraph 2 of the Jersey-UK Double Taxation Arrangement” (Zmiana poglądu na interpretację ust. 2 umowy między Jersey a Zjednoczonym Królestwem o unikaniu podwójnego opodatkowania),
- uwzględniając umowę między Guernsey a Zjednoczonym Królestwem o unikaniu podwójnego opodatkowania, zmienioną umową z 2009 r., podpisaną w dniu 20 stycznia 2009 r. i obowiązującą od dnia 27 listopada 2009 r., odnoszącą się do wymiany informacji,
- uwzględniając stanowisko ustawodawcze Parlamentu z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2007/36/WE w zakresie zachęcania akcjonariuszy do długoterminowego zaangażowania oraz dyrektywę 2013/34/UE w zakresie określonych elementów oświadczenia o stosowaniu zasad ładu korporacyjnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2015 r. z zaleceniami dla Komisji dotyczącymi wprowadzenia przejrzystości, koordynacji i konwergencji do polityki opodatkowania osób prawnych w Unii ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie interpretacji prawa podatkowego i innych środków o podobnym charakterze lub skutkach ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2015 r. w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania jako wyzwań dla zarządzania, ochrony socjalnej i rozwoju w krajach rozwijających się ⁽⁴⁾,
- uwzględniając różne parlamentarne wysłuchania i kolejne sprawozdania parlamentów narodowych, w szczególności Izby Gmin Zjednoczonego Królestwa, Senatu Stanów Zjednoczonych, Senatu Australii oraz Zgromadzenia Narodowego i Senatu Francji, w sprawie unikania zobowiązań podatkowych i uchylania się od opodatkowania,
- uwzględniając zalecenie Rady Europy CM/Rec(2014)7 z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie ochrony demaskatorów,
- uwzględniając proces w Luksemburgu Antoine’a Deltoura, Raphaëla Haleta i Édouarda Perrina, którzy zostali postawieni w stan oskarżenia ze względu na rolę, jaką odegrali w związku z publikacją tzw. dokumentów LuxLeaks,
- uwzględniając decyzje dotyczące pomocy państwa wydane przez Komisję w odniesieniu do przedsiębiorstw Fiat ⁽⁵⁾ i Starbucks ⁽⁶⁾ oraz belgijskiego systemu interpretacji prawa podatkowego dotyczących opodatkowania nadmiernych zysków ⁽⁷⁾, a także decyzje w sprawie wszczęcia postępowań wyjaśniających w sprawie pomocy państwa na rzecz przedsiębiorstw McDonalds, Apple i Amazon,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Specjalnej ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (TAXE 2) (A8-0223/2016),

Kwestie ogólne, fakty i liczby

- A. mając na uwadze, że ujawnienie informacji o dokumentach panamskich i LuxLeaks dokonane przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych wykazało pilną potrzebę podjęcia przez UE i jej państwa członkowskie walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od opodatkowania oraz z agresywnym planowaniem podatkowym, a także działania na rzecz pogłębionej współpracy i większej przejrzystości w celu przywrócenia sprawiedliwości

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0257.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0457.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0408.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0265.

⁽⁵⁾ SA.38375 – pomoc państwa udzielona przez Luksemburg na rzecz przedsiębiorstwa Fiat.

⁽⁶⁾ SA.38374 – pomoc państwa udzielona przez Niderlandy na rzecz przedsiębiorstwa Starbucks.

⁽⁷⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1699 z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wdrożonego przez Belgię programu pomocy państwa przewidującego system interpretacji prawa podatkowego dotyczących opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) (notyfikowana jako dokument nr C(2015)9837) (Dz.U. L 260 z 27.9.2016, s. 61).

Środa, 6 lipca 2016 r.

podatkowej, dzięki uczynieniu naszych systemów opodatkowania sprawiedliwszymi oraz dopilnowaniu, by podatki od osób prawnych były płacone w miejscu tworzenia wartości ekonomicznej, nie tylko wśród państw członkowskich, ale na całym świecie;

- B. mając na uwadze, że według szacunków Komisji skala unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania wynosi do 1 bln EUR rocznie⁽¹⁾, natomiast OECD szacuje⁽²⁾, że uszczuplenie dochodów podatkowych na poziomie globalnym wynosi od 4 % do 10 % całości dochodów z podatku od osób prawnych, co oznacza kwotę od 75 do 180 mld EUR rocznie, biorąc pod uwagę dane z 2014 r.; mając na uwadze, że są to jedynie ostrożne szacunki; mając na uwadze, że negatywne skutki stosowania takich praktyk dla budżetów państw członkowskich i obywateli są ewidentne i mogą podważyć zaufanie do demokracji; mając na uwadze, że oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania i agresywne planowanie podatkowe skutkują erozją bazy podatkowej w państwach członkowskich, a tym samym prowadzą do uszczuplenia dochodów podatkowych, osłabienia gospodarek, zmniejszenia zdolności państwa jeśli chodzi o świadczenie usług publicznych, inwestycji i zabezpieczenia społecznego;
- C. mając na uwadze, że w ramach budżetowych zakładających wzajemną kontrolę niedopuszczalne jest, aby dochody podatkowe należne w jednym państwie członkowskim były w rzeczywistości generowane w innym państwie członkowskim w wyniku niesprawiedliwego i agresywnego planowania podatkowego;
- D. mając na uwadze, że państwa rozwijające się są w nieproporcjonalny sposób dotknięte unikaniem opodatkowania przez osoby prawne, co powoduje roczne uszczuplenie dochodów podatkowych w wysokości szacowanej na 100 mld USD⁽³⁾, co pozbawia te państwa podstawowych zasobów koniecznych do finansowania niezbędnych świadczeń i narusza unijne polityki współpracy na rzecz rozwoju;
- E. mając na uwadze, że doniesienia związane z dokumentami panamskimi przypomniały wszystkim, że problem unikania opodatkowania nie dotyczy jedynie korporacji wielonarodowych, lecz także jest silnie powiązany z działalnością przestępczą, oraz że rozmiary majątku przechowywanego w rajach podatkowych szacuje się na 10 bln USD;;
- F. mając na uwadze, że w kwietniu 2009 r. przywódcy grupy G-20 w szczegółowy sposób zwrócili się do jurysdykcji offshore o podpisanie co najmniej 12 konwencji o wymianie informacji, aby położyć kres epoce tajemnicy bankowej; mając na uwadze, że ekonomiści poważnie zakwestionowali skuteczność tych środków, argumentując, że konwencje te spowodowały jedynie przemieszczenie depozytów bankowych między rajami podatkowymi, nie doprowadziły jednak do znacznej repatriacji środków⁽⁴⁾; mając na uwadze, że przynajmniej do roku 2014 brakowało dowodów na zmniejszenie się ilości inwestycji portfelowych w jurysdykcjach offshore pomimo podjętych ostatnio międzynarodowych działań na rzecz zwiększenia przejrzystości finansowej; mając na uwadze, że jest zbyt wcześnie, aby ocenić, czy przyjęcie automatycznej wymiany informacji podatkowych (standard w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych) może odwrócić tę tendencję;
- G. mając na uwadze, że według informacji Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) wartość depozytów transgranicznych w centrach offshore w latach 2008–2015 wzrastała średnio o 2,81 % rocznie, podczas gdy w pozostałej części świata jedynie o 1,24 %⁽⁵⁾; mając na uwadze, że największe centra offshore, jeśli chodzi o wartość depozytów zagranicznych, to Kajmany (663 mld USD), Luksemburg (360 mld USD), Szwajcaria (137 mld USD), Hongkong (125 mld USD), Singapur (95 mld USD), Bermudy (77 mld USD), Panama (67 mld USD), Jersey (58 mld USD) i Bahamy (55 mld USD); mając na uwadze, że wartość depozytów transgranicznych w europejskich rajach podatkowych, takich jak Andora, Gibraltar, Liechtenstein i Szwajcaria, w ostatnich latach spadała lub pozostawała na takim samym poziomie, co prowadzi o przypuszczenia, że nastąpiło ich przemieszczenie do innych jurysdykcji i reorganizacja działalności offshore w wyniku rosnącej liczby umów dwustronnych o przekazywaniu informacji podatkowych;
- H. mając na uwadze, że przepływy inwestycji do centrów offshore w 2015 r. szacuje się na 72 mld USD⁽⁶⁾, a w ostatnich latach ich wartość wzrosła w wyniku zwiększenia się przepływów pochodzących od korporacji wielonarodowych

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/tax_fraud_evasion/a_huge_problem/index_en.htm, Komisja Europejska, 10 maja 2016 r.

⁽²⁾ „Measuring and Monitoring BEPS. Action 11 – 2015 Final Report” (Pomiar i monitorowanie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, działanie 11 – sprawozdanie końcowe z 2015 r.), projekt OECD i G-20 dotyczący erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków.

⁽³⁾ World Investment Report 2015 – Reforming International Investment Governance [Światowy raport inwestycyjny 2015 – reforma międzynarodowego zarządzania inwestycjami], UNCTAD, 2015

⁽⁴⁾ <http://gabriel-zucman.eu/files/JohannesenZucman2014>

⁽⁵⁾ BIS 2016 – statystyki bankowe w podziale na lokalizacje

⁽⁶⁾ http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/webdiaeia2016d2_en.pdf

Środa, 6 lipca 2016 r.

z siedzibą w państwach rozwijających się i znajdujących się w okresie przejściowym, czasami przy stosowaniu reinwestycji typu „round-tripping”; mając na uwadze, że przepływy na rzecz spółek celowych stanowią większość przepływów inwestycyjnych do centrów offshore; mając na uwadze, że w 2015 r. Luksemburg był największym odbiorcą przepływów inwestycyjnych na rzecz spółek celowych, w 2015 r. bardzo wysokie były też wpływy związane ze spółkami celowymi w Niderlandach; mając na uwadze, że utrzymywanie się przepływów finansowych prowadzonych za pośrednictwem mechanizmów finansowych typu offshore uwypukla potrzebę zapewnienia większej spójności między politykami podatkowymi i inwestycyjnymi na szczeblu unijnym i globalnym;

- I. mając na uwadze, że w kwietniu 2016 r. OECD została ponownie upoważniona do stworzenia „czarnej listy” jurysdykcji unikających współpracy; mając na uwadze, że Komisja pracuje nad określeniem kryteriów identyfikacji rajów podatkowych, przyznając, że duże znaczenie ma nie tylko uwzględnienie kryteriów przejrzystości i współpracy, lecz także wzięcie pod uwagę szkodliwych systemów podatkowych;
- J. mając na uwadze, że małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) zapewniają największą liczbę miejsc pracy w Europie, a w ciągu ostatnich pięciu lat utworzyły 85 % wszystkich nowych miejsc pracy w UE ⁽¹⁾; mając na uwadze, że badania ⁽²⁾ pokazały, iż firmy prowadzące działalność transgraniczną płacą średnio o 30 % niższe podatki od firm prowadzących działalność tylko w jednym państwie; mając na uwadze, że skutkuje to poważnymi zakłóceniami konkurencji, prowadzi do utraty miejsc pracy i braku równości w Unii oraz utrudnia osiągnięcie trwałego wzrostu gospodarczego;
- K. mając na uwadze, że Komisja definiuje agresywne planowanie podatkowe jako wykorzystywanie szczegółów technicznych systemu podatkowego lub rozbieżności między co najmniej dwoma systemami podatkowymi w celu zmniejszenia zobowiązania podatkowego; mając na uwadze, że Komisja przyznaje, że agresywne planowanie podatkowe może przybierać różne formy, prowadzące do sytuacji, w której prawo podatkowe jest stosowane w sposób inny niż zamierzony przez ustawodawców; mając na uwadze, że główne formy agresywnego planowania podatkowego obejmują przenoszenie zadłużenia, relokację wartości niematerialnych i prawnych oraz własności intelektualnej, strategiczne ustalanie cen transferowych, rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych i strukturyzowane pożyczki typu offshore; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa wysłuchane przez powołaną komisję specjalną w większości podkreślały, że płacą wysokie podatki, a ich postępowanie jest legalne; mając na uwadze, że dotychczas jedynie nieliczne przedsiębiorstwa publicznie przyznały, że unikanie opodatkowania przez osoby prawne to problem wymagający priorytetowego rozwiązania;
- L. mając na uwadze, że niemal jedna trzecia transgranicznych inwestycji przedsiębiorstw dokonywana jest poprzez montaż finansowe offshore; mając na uwadze, że Komisja odnotowała, że 72 % przypadków przenoszenia zysków w Unii Europejskiej odbywa się z wykorzystaniem cen transferowych i korzystnego podatkowo ulokowania własności intelektualnej, zaś pozostała część przypadków przenoszenia zysków wiąże się z przenoszeniem zadłużenia ⁽³⁾;
- M. mając na uwadze, że dwustronne konwencje podatkowe rozdzielają prawa wynikające z opodatkowania między państwami pochodzenia a państwami rezydencji podatkowej; mając na uwadze, że państwa pochodzenia często otrzymują prawo do opodatkowania dochodów aktywnych przedsiębiorstw pod warunkiem, że te ostatnie mają w tych państwach pochodzenia stałą siedzibę, natomiast państwa rezydencji podatkowej otrzymują prawo do opodatkowania dochodów pasywnych takich jak dywidendy, tantiemy i odsetki; mając na uwadze, że taki podział praw do opodatkowania ma zasadnicze znaczenie dla zrozumienia systemów agresywnego planowania podatkowego;
- N. mając na uwadze, że praktyki księgowe polegają na przedstawianiu sytuacji finansowej przedsiębiorstwa przez wykazanie przychodów i kosztów oraz zysków i strat w okresie kalendarzowym, w którym te zaistniały, a nie w okresie, w którym miały miejsce przepływy pieniężne; mając na uwadze, że jeśli dochód podlegający opodatkowaniu przechodzi z jednej jurysdykcji do drugiej, a każda z nich taktuje go inaczej, powstaje szansa na wykorzystanie takich rozbieżności; mając na uwadze, że choć płatności tantiem mogą być uzasadnione z punktu widzenia działalności gospodarczej, to bez odpowiedniej koordynacji fiskalnej w niektórych krajach mogą one być preferencyjnie traktowane pod względem podatkowym, co z kolei prowadzi do erozji bazy podatkowej w innych państwach;
- O. mając na uwadze, że 60 % całości światowego handlu odbywa się wewnątrzgrupowo, przez co podlega metodom ustalania cen transferowych; mając na uwadze, że 70 % wszystkich przypadków przenoszenia zysków dokonuje się za pomocą mechanizmów cen transferowych;

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/growth/smes/>, Komisja Europejska, 10 maja 2016 r.

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-1351_en.htm#_ftnref8 i Egger, P., W. Eggert i H. Winner (2010), „Saving Taxes through Foreign Plant Ownership” (Oszczędności podatkowe dzięki prawom własności zagranicznych zakładów), *Journal of International Economics* 81: 99–108; Finke, K. (2013), „Tax Avoidance of German Multinationals and Implications for Tax Revenue Evidence from a Propensity Score Matching Approach”, mimeo (Unikanie opodatkowania przez niemieckie korporacje wielonarodowe i skutki dla zgłaszania dochodów podatkowych z zastosowaniem techniki Propensity Score Matching).

⁽³⁾ https://polcms.secure.europarl.europa.eu/cmsdata/upload/a0cf64ee-8e0d-4b5f-b145-6ffbaa940e10/TheRoleFinancialSectorTax-Planning_Draft_210316.pdf

Środa, 6 lipca 2016 r.

- P. mając na uwadze, że konwergencji polityki podatkowej powinny także towarzyszyć szersze zakrojone kontrole i liczniejsze dochodzenia w sprawie szkodliwych praktyk podatkowych; mając na uwadze, że Komisja wszczęła nowe formalne postępowania wyjaśniające w zakresie przepisów podatkowych dotyczących korporacji wielonarodowych; mając na uwadze, że w ostatnim czasie zyskało na znaczeniu podejście oparte na ocenie środków polityki podatkowej z punktu widzenia pomocy państwa; mając na uwadze, że konieczne są dalsze prace i środki na rzecz lepszego poznania relacji między opodatkowaniem a konkurencją oraz rozwiązania związanych z tym problemów; mając na uwadze, że Komisja ma możliwość zbadania w sposób nieselektywny i bezstronny wszystkich przypadków, w których występuje podejrzenie niezgodnej z prawem pomocy państwa w postaci preferencyjnych warunków opodatkowania; mając na uwadze, że w chwili przyjęcia sprawozdania A8-0223/2016 w toku pozostawał szereg prowadzonych przez Komisję postępowań wyjaśniających w sprawach pomocy państwa; mając na uwadze, że pewne państwa członkowskie wszczęły w stosunku do niektórych korporacji wielonarodowych procedury odzyskiwania wierzytelności podatkowych; mając na uwadze, że tylko kilka państw członkowskich dokonało analizy efektów zewnętrznych swoich krajowych polityk podatkowych, aby ocenić ich potencjalnie negatywny wpływ na kraje rozwijające się;
- Q. mając na uwadze, że najlepszym narzędziem zwalczania agresywnego planowania podatkowego jest dobrze zaprojektowane ustawodawstwo, wdrażane w odpowiedni i skoordynowany sposób;

Rola poszczególnych jurysdykcji podatkowych

- R. mając na uwadze, że Parlament odbył spotkania z przedstawicielami rządów Andory, Liechtensteinu, Monako, Guernsey i Jersey; mając na uwadze, że przedstawiciele Kajmanów pojawili się tylko na spotkaniu koordynatorów, nie uczestnicząc w formalnym wysłuchaniu przed komisją specjalną; mając na uwadze, że Wyspa Man odmówiła stawienia się przed komisją specjalną, a zamiast tego przesłała pisemne oświadczenie;
- S. mając na uwadze, że niektóre jurysdykcje podatkowe wnoszą czynny wkład w projektowanie agresywnych polityk podatkowych w imieniu korporacji wielonarodowych, które w ten sposób unikają opodatkowania; mając na uwadze, że stawka procentowa podatku od osób prawnych w niektórych jurysdykcjach jest bliska 0 % lub wynosi 0 %; mając na uwadze, że złożoność różnych systemów podatkowych skutkuje brakiem przejrzystości, który powoduje szkody w skali globalnej;
- T. mając na uwadze, że wszystkie te jurysdykcje zobowiązały się do wprowadzenia automatycznej wymiany informacji do roku 2017, z wyjątkiem Andory i Monako, które dokonają tego w 2018 r.; mając na uwadze, że ważne jest monitorowanie, czy już wprowadzane są efektywne zmiany w ustawodawstwie, tak aby zapewnić skuteczną wymianę informacji od roku 2017;
- U. mając na uwadze, że luki w prawie podatkowym, nieskuteczna wymiana informacji, a także w wymiarze bardziej ogólnym nieprzestrzeganie wymogów w zakresie kontroli, brak informacji o beneficjentach końcowych oraz dalsze stosowanie tajemnicy bankowej i korporacyjnej, pomimo stopniowego znoszenia przepisów o tajemnicy bankowej, stanowią przeszkody dla zakończenia procedury unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania; mając na uwadze, że brak przejrzystości takich procedur jest wykorzystywany przez niektórych agentów podatkowych w sektorze finansowym do celów agresywnych praktyk podatkowych; mając na uwadze, że poza przypadkami określonymi w obowiązujących już dwustronnych konwencjach podatkowych inicjatywy na rzecz automatycznej wymiany informacji między państwami została wprowadzona dopiero od niedawna; mając na uwadze, że bez skutecznego egzekwowania niedociągnięcia systemów będą stanowić zachętę do unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania;
- V. mając na uwadze, że pewne określone jurysdykcje podatkowe, zarówno na terenie UE jak i poza nim, nie są gotowe do zreformowania swoich systemów podatkowych pomimo podejmowanych w skali globalnej inicjatyw oraz pomimo faktu, że niektóre z nich są zaangażowane w prace OECD;
- W. mając na uwadze, że zorganizowane wysłuchania z udziałem Andory, Guernsey, Jersey, Liechtensteinu i Monako (zob. załącznik 1) wykazały, że poszczególne jurysdykcje różnią się pod względem warunków rejestracji spółek typu offshore oraz wymogów informacyjnych w tym zakresie; mając na uwadze, że w przypadku niektórych z tych jurysdykcji nie wiadomo, czy ich organy krajowe posiadają kompletne informacje o beneficjentach końcowych funduszy powierniczych, fundacji i spółek, bądź informacje takie nie są gromadzone lub publikowane przez te organy; mając na uwadze, że Andora, Liechtenstein, Monako, San Marino i Szwajcaria podpisały umowy o wymianie informacji z UE; mając na uwadze, że Wyspy Normandzkie podpisały umowy ze Zjednoczonym Królestwem i zadeklarowały gotowość do podpisania podobnych umów z innymi państwami członkowskimi;

Środa, 6 lipca 2016 r.

- X. mając na uwadze, że przepisy obowiązujące w niektórych jurysdykcjach nie gwarantują dobrego zarządzania ani poszanowania norm międzynarodowych w odniesieniu do beneficjentów końcowych, przejrzystości i współpracy;
- Y. mając na uwadze, że niektóre z tych jurysdykcji są terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi państw członkowskich, przez co pomimo swojej samodzielności częściowo podlegają przepisom prawa krajowego i unijnego; mając na uwadze, że państwa członkowskie powinny rozważyć wprowadzenie ustawodawstwa gwarantującego, że ich terytoria zależne i stowarzyszone będą przestrzegać najwyższych standardów;
- Z. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie przygotowały własne wykazy jurysdykcji unikających współpracy i/lub istotne definicje „raju podatkowego” lub „jurysdykcji przynajmniej uprzywilejowane traktowanie podatkowe”; mając na uwadze poważne różnice między tymi wykazami w zakresie definicji i sposobu oceny jurysdykcji unikających współpracy lub rajów podatkowych; mając na uwadze, że sporządzony przez OECD wykaz jurysdykcji unikających współpracy nie spełnia swojego zadania; mając na uwadze, że Komisja w pakiecie podatkowym z dnia 17 czerwca 2015 r. opublikowała wykaz unikających współpracy jurysdykcji podatkowych, sporządzony zgodnie z zasadą wspólnego mianownika na podstawie istniejących wykazów krajowych; mając na uwadze, że nadal nie ma pilnie potrzebnej wspólnej ogólnounijnej definicji jurysdykcji unikających współpracy; mając na uwadze, że żaden z tych wykazów nie zawiera jasnych, wymiernych ani wyczerpujących kryteriów oceny, w jakim stopniu dane jurysdykcje odmawiają udzielania informacji;

Rola instytucji finansowych w agresywnym planowaniu podatkowym ze strony korporacji wielonarodowych

- AA. mając na uwadze, że niektóre instytucje finansowe, przedsiębiorstwa świadczące usługi rachunkowości i kancelarie prawne odegrały rolę pośredników w tworzeniu złożonych struktur prawnych skutkujących agresywnym planowaniem podatkowym ze strony korporacji wielonarodowych, czego dowodzą dokumenty ujawnione w związku z aferą LuxLeaks i aferą wokół dokumentów z Panamy; mając na uwadze, że luki w prawie podatkowym, rozbieżności w systemach podatkowych oraz brak koordynacji, współpracy i przejrzystości między państwami stwarzają otoczenie sprzyjające uchylaniu się od opodatkowania; mając na uwadze, że instytucje finansowe mogą jednak udzielić kluczowej i niezbędnej pomocy w walce z oszustwami podatkowymi, ponieważ dysponują informacjami dotyczącymi kont bankowych i beneficjentów rzeczywistych, oraz mając na uwadze, że w związku z tym konieczna jest pełna i skuteczna współpraca po ich stronie w celu wymiany tych informacji;
- AB. mając na uwadze, że w trakcie obecnego śledztwa ujawniono kilka skandali podatkowych z udziałem banków; mając na uwadze, że instytucje finansowe mogą korzystać z rozmaitych systemów agresywnego planowania podatkowego, aby pomagać klientom w unikaniu opodatkowania lub uchylaniu się od niego; mając na uwadze, że banki mogą działać na rynku w imieniu swoich klientów i w kontaktach z organami podatkowymi podawać się za beneficjentów rzeczywistych transakcji, przez co klienci odnoszą nieuprawnione zyski wynikające z korzyści podatkowych przyznawanych bankom, czy to ze względu na ich status banku, czy rezydencję; mając na uwadze, że rola banków (zwłaszcza tych prowadzących działalność inwestycyjną) w projektowaniu i wdrażaniu agresywnego planowania podatkowego jest dwojaka: po pierwsze polega na świadczeniu usług agresywnego planowania podatkowego na rzecz klientów – często za pośrednictwem produktów finansowych takich jak pożyczki, instrumenty pochodne, transakcje repo lub wszelkiego rodzaju instrumenty powiązane z funduszem kapitałowym – a po drugie banki same korzystają z agresywnego planowania podatkowego za pośrednictwem własnych wewnątrzbankowych i zastrzeżonych transakcji strukturyzowanych;
- AC. mając na uwadze, że wszystkie banki, które stawily się przed komisją specjalną oficjalnie zaprzeczyły, jakoby doradzały swoim klientom unikanie podatków lub uchylanie się od ich płacenia w jakiegokolwiek formie, oraz zaprzeczyły, jakoby kontaktowały się w takich celach z przedsiębiorstwami doradztwa rachunkowego i prawnego;
- AD. mając na uwadze, że pewne duże instytucje finansowe ustanowiły znaczną liczbę swoich podmiotów zależnych w specjalnych jurysdykcjach podatkowych lub w jurysdykcjach stosujących niskie lub bardzo niskie stawki podatku od osób prawnych, aby unikać opodatkowania w imieniu swoich klientów korporacyjnych i prywatnych lub na własną korzyść; mając na uwadze, że w ostatnim okresie znaczna liczba instytucji finansowych zamknęła niektóre swoje oddziały w takich jurysdykcjach; mając na uwadze, że w Stanach Zjednoczonych kilka instytucji finansowych było ściganych za oszustwa podatkowe lub pranie pieniędzy, co doprowadziło do zapłaty grzywnien w znacznej wysokości, w Unii Europejskiej wszczęto jednak bardzo niewiele takich postępowań;

Środa, 6 lipca 2016 r.

- AE. mając na uwadze, że banki działają na konkurencyjnym rynku, co zachęca je do promowania atrakcyjnych programów opodatkowania w celu przyciągnięcia nowych klientów i służenia obecnym; mając na uwadze, że pracownicy banków często znajdują się pod ogromną presją związaną z zatwierdzaniem umów z klientami, które dopuszczają uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania, pod groźbą utraty pracy; mając na uwadze, że występują konflikty interesu i przypadki „syndromu drzwi obrotowych” między czołowymi pracownikami banków i przedsiębiorstw doradczych i przedstawicielami organów podatkowych; mając na uwadze, że organy podatkowe nie zawsze mają wystarczający dostęp do informacji lub środków umożliwiających zbadanie działań banków i wykrycie przypadków uchylania się od opodatkowania;
- AF. mając na uwadze, że należy przyznać, iż nie wszystkie złożone, strukturyzowane transakcje finansowania (CSFT) mają dominujące podłoże podatkowe, a zasadniczo produkty związane z podatkami stanowią jedynie niewielką część biznesu CSFT; mając na uwadze, że sumy zaangażowane w agresywne planowanie podatkowe mogą być jednak znaczne, a kwota pojedynczej transakcji finansowania wynosi czasem miliardy EUR, natomiast kwota korzyści podatkowych – setki milionów EUR⁽¹⁾; mając na uwadze, że organy podatkowe są zaniepokojone brakiem przejrzystości CSFT wykorzystywanych w agresywnym planowaniu podatkowym, zwłaszcza jeśli poszczególne etapy tych transakcji są przeprowadzane w różnych jurysdykcjach;
- AG. mając na uwadze, że unijne instytucje kredytowe podlegają już wymogom sprawozdawczości w podziale na kraje na mocy dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych (CRD IV); mając na uwadze, że w tych sprawozdaniach w podziale na kraje wystąpiły pewne luki, które należy wyeliminować; mając na uwadze, że żadna z instytucji finansowych, które stawiły się przed komisją specjalną, nie zgłosiła żadnych istotnych zastrzeżeń w odniesieniu do wymogów dotyczących ujawniania informacji; mając na uwadze, że niektóre z nich jasno wyraziły poparcie dla takich wymogów oraz stwierdziły, że poparłyby wprowadzenie ich jako globalnego standardu;
- AH. mając na uwadze, że sprawozdawczość w podziale na kraje odnosząca się do dokumentów niektórych instytucji finansowych wykazała znaczny rozdźwięk między całkowitymi zyskami osiąganymi przez nie w jurysdykcjach zagranicznych a ich działalnością, kwotą zapłaconego przez nie podatku oraz liczbą ich pracowników w tych samych jurysdykcjach; mając na uwadze ujawnienie przez tę samą sprawozdawczość, że kraje, w których instytucje te działają i zatrudniają personel, nie są tymi samymi krajami, w których osiągają one zyski;
- AI. mając na uwadze, że banki i korporacje wielonarodowe, które stawiły się przed komisją specjalną, nie udzieliły pełnych odpowiedzi na wszystkie pytania zadane przez jej członków, w związku z czym niektóre z poruszonych kwestii pozostały bez odpowiedzi lub zostały słabo nakreślone; mając na uwadze, że na późniejszym etapie niektóre z tych banków i korporacji przesłały pisemne oświadczenia (zob. załącznik 2);

Korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, wiedzy oraz badań i rozwoju

- AJ. mając na uwadze, że w całej Unii powszechnie wykorzystywane są programy w zakresie własności intelektualnej, patentów oraz badań i rozwoju; mając na uwadze, że są one wykorzystywane przez korporacje wielonarodowe w celu sztucznego zaniżania całkowitego obciążenia podatkowego; mając na uwadze, że działanie nr 5 w planie działania OECD w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS) zawiera odniesienie do „zmodyfikowanego podejścia do metody wydatkowej”; mając na uwadze, że rolą Grupy ds. Kodeksu Postępowania jest także analizowanie i skuteczne monitorowanie takich praktyk w państwach członkowskich;
- AK. mając na uwadze, że Grupa ds. Kodeksu Postępowania zbadała unijne systemy korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, nie sporządziła jednak konkluzji w sprawie poszczególnych systemów; mając na uwadze, że jednocześnie działanie nr 5 w planie działania OECD w sprawie BEPS zawiera odniesienie do „zmodyfikowanego podejścia do metody wydatkowej” jako do nowego standardu przyznawania zachęt dla badań naukowych i rozwoju; mając na uwadze, że zgodnie z ustaleniami w ramach Grupy ds. Kodeksu Postępowania państwa członkowskie postanowiły wdrożyć zmodyfikowane podejście do metody wydatkowej w swoim ustawodawstwie krajowym od 2015 r.; mając na uwadze, że państwa członkowskie przyznają, że obecne systemy korzystnego opodatkowania dochodów z patentów należy stopniowo wycofać do roku 2021; mając na uwadze, że w państwach członkowskich występują znaczne opóźnienia we wdrażaniu zmodyfikowanego podejścia do metody wydatkowej na szczeblu krajowym;
- AL. mając na uwadze szereg badań zleconych przez Komisję, które jasno wykazały, że związek między korzystnym opodatkowaniem dochodów z patentów jest często arbitralny i/lub sztuczny; mając na uwadze możliwość, że ze względu na tę niespójność można założyć, że takie programy są w większości przypadków ustanawiane i wykorzystywane w celu unikania opodatkowania; mając na uwadze, że bodźce podatkowe dotyczące dochodów generowanych przez badania i rozwój, w szczególności korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, często skutkują poważnym uszczupleniem dochodów podatkowych wszystkich rządów, włącznie z prowadzącymi taką politykę; mając na uwadze, że należy dokładniej przeanalizować, w jaki sposób można skutecznie stymulować

⁽¹⁾ OECD, 2008, „Study into the role of tax intermediaries” („Badanie roli pośredników finansowych”); <http://www.oecd.org/tax/administration/39882938.pdf>

Środa, 6 lipca 2016 r.

potrzebne badania i rozwój oraz innowacje w UE bez tworzenia szkodliwych praktyk podatkowych; mając na uwadze, że OECD i Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) także kilkakrotnie potwierdziły, że nie uważają korzystnego opodatkowania dochodów z patentów za właściwe narzędzie promocji badań i rozwoju;

- AM. mając na uwadze, że zasadniczą rolę korzystnego opodatkowania dochodów z patentów w szkodliwych praktykach podatkowych zaobserwowano po raz pierwszy w trakcie misji informacyjnych poprzedniej Komisji Specjalnej Parlamentu (TAXE 1) w Holandii i w Zjednoczonym Królestwie, a następnie potwierdzono podczas misji na Cyprze; mając na uwadze, że podobne systemy istnieją w innych państwach członkowskich;
- AN. mając na uwadze, że problemem wymagającym szczególnie pilnego rozwiązania jest ewidentny brak zharmonizowanego podejścia wśród państw członkowskich do kwestii płatności wychodzących; mając na uwadze, że obecne, nieskoordynowane ramy zakładają połączenie usunięcia opodatkowania u źródła na mocy dyrektyw w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz w sprawie odsetek i należności licencyjnych z brakiem podatku od dywidend pobranego u źródła, opłat licencyjnych i tantiem oraz transgranicznej wypłaty odsetek w niektórych państwach członkowskich, co prowadzi do luk prawnych, w wyniku których zyski mogą w istocie wypływać z dowolnego państwa członkowskiego poza Unię bez żadnego opodatkowania;

Dokumenty Grupy ds. Kodeksu Postępowania w sprawie opodatkowania działalności gospodarczej, grupy roboczej wysokiego szczebla ds. opodatkowania i Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych

- AO. mając na uwadze, że mandat Grupy ds. Kodeksu Postępowania jest określony w konkluzjach Rady ECOFIN z dnia 1 grudnia 1997 r.; mając na uwadze, że dokumenty Grupy ds. Kodeksu Postępowania stanowią zasadnicze źródło informacji do celów prac komisji specjalnej (jak zaznaczono w rezolucji Parlamentu z dnia 25 listopada 2015 r.);
- AP. mając na uwadze, że dopiero pięć miesięcy po rozpoczęciu kadencji komisji specjalnej posłom udostępniono – w siedzibie Parlamentu przy drzwiach zamkniętych – niektóre dokumenty robocze i protokoły Grupy ds. Kodeksu Postępowania; mając na uwadze, że o ile udostępniono niektóre dodatkowe dokumenty, pewne dokumenty i protokoły pozostają nieujawnione, niedostępne lub ich brakuje; mając na uwadze stwierdzenie Komisji na nieformalnym spotkaniu, że wszystkie dokumenty pochodzące od Komisji, którymi dysponowała, udostępniono komisji specjalnej oraz że wszelkie inne istotne dokumenty dotyczące posiedzeń pochodzące od Komisji, o ile kiedykolwiek znajdowały się w jej posiadaniu, musiały w związku z tym zostać zagubione;
- AQ. mając na uwadze, że państwa członkowskie udzieliły niezadowolających odpowiedzi na wielokrotne wezwania Parlamentu do pełnego ujawnienia odnośnych dokumentów; mając na uwadze, że praktyki te trwają od kilku miesięcy; mając na uwadze, że dokumenty te zostały udostępnione badaczom z Uniwersytetu w Amsterdamie na wniosek złożony na podstawie dyrektywy w sprawie przejrzystości; mając na uwadze, że dokumenty te zostały jednak ostatnio udostępnione, ale tylko na zasadzie poufności i nie mogą być wykorzystywane w publicznych debatach; mając na uwadze, że przejrzystość i dostęp do informacji stanowią zasadnicze elementy prac parlamentarnych;
- AR. mając na uwadze, że Grupa ds. Kodeksu Postępowania zbadała określone problemy, nie doprowadziło to jednak do konkretnych reform; mając na uwadze, że na przykład dyskusje dotyczące interpretacji indywidualnych prawa podatkowego są prowadzone co najmniej od 1999 r. i nadal występują trudności we wdrażaniu uzgodnionych zaleceń, nawet po skandalu „LuxLeaks”; mając na uwadze, że analiza systemów korzystnego opodatkowania dochodów z patentów nie została w pełni ukończona w 2014 r., nie rozpoczęto też żadnego innego dochodzenia, choć wiele państw członkowskich opóźnia wdrożenie nowego zmodyfikowanego podejścia do metody wydatkowej;

Wymiar zewnętrzny: G-20, OECD i ONZ; zaangażowanie i konsekwencje dla krajów rozwijających się

- AS. mając na uwadze, że OECD, Narody Zjednoczone i inne organizacje międzynarodowe są zainteresowanymi stronami w walce z erozją podstawy opodatkowania osób prawnych; mając na uwadze potrzebę zapewnienia globalnej harmonizacji praktyk i wdrożenia wspólnych norm, takich jak te proponowane przez OECD w związku z pakietem BEPS; mając na uwadze, że należy utworzyć forum międzyrządowe na szczeblu ONZ, a członkostwo w nim powinno być mniej selektywne niż w przypadku OECD czy grupy G-20, tak aby umożliwić wszystkim krajom, w tym krajom rozwijającym się, udział na równych zasadach; mając na uwadze, że na spotkaniu ministrów finansów i prezesów banków centralnych G-20, które odbyło się w dniach 14 i 15 kwietnia 2016 r. w Waszyngtonie, ponowiono apel do wszystkich krajów i jurysdykcji o wprowadzenie standardów Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF) dotyczących przejrzystości i własności rzeczywistej podmiotów prawnych i beneficjentów rzeczywistych

Środa, 6 lipca 2016 r.

porozumień prawnych; mając na uwadze, że niektórzy członkowie grupy G-20 wezwali do automatycznej wymiany informacji o beneficjentach rzeczywistych i zwrócili się do FATF i Światowego Forum Przejrzystości i Wymiany Informacji do Celów Podatkowych o sporządzenie wstępnych propozycji służących temu celowi do października 2016 r.;

- AT. mając na uwadze, że zgodnie z ustaleniami misji informacyjnej do Stanów Zjednoczonych brakuje przejrzystości i wspólnej definicji własności rzeczywistej na szczeblu globalnym; mając na uwadze, że ten brak przejrzystości jest szczególnie widoczny w przypadku firm przykrywek i kancelarii prawnych; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone przygotowują się obecnie do wdrożenia planu działania OECD dotyczącego BEPS;
- AU. mając na uwadze, że proces BEPS nie zakłada udziału krajów rozwijających się jako równych partnerów w negocjacjach ani nie przyniósł skutecznych rozwiązań problemów podatkowych, z jakimi borykają się kraje najbardziej potrzebujące, czego przykładem jest globalna sieć konwencji podatkowych, które często uniemożliwiają krajom rozwijającym się opodatkowanie zysków generowanych na ich terytorium;
- AV. mając na uwadze, że współpraca między odpowiednimi organami UE i Stanów Zjednoczonych w zakresie wspólnych kwestii podatkowych już istnieje, brakuje jednak podobnej współpracy na szczeblu politycznym, zwłaszcza jeśli chodzi o współpracę między parlamentami;
- AW. mając na uwadze, że na lipiec 2016 r. zaplanowane jest sympozjum w sprawie opodatkowania mające na celu osiągnięcie solidnego, trwałego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że grupa G-20 wezwała wszystkie organizacje międzynarodowe, w tym UE, do podjęcia odnośnych wyzwań;
- AX. mając na uwadze, że wspólne wysłuchanie przeprowadzone przez Komisję Specjalną TAXE 2 i Komisję Rozwoju pt. „Konsekwencje agresywnych praktyk podatkowych dla krajów rozwijających się” wykazało, że kraje rozwijające się borykają się z podobnymi problemami erozji podstawy opodatkowania, przenoszenia zysków, braku przejrzystości, rozbieżności w systemach podatkowych na świecie oraz brakiem spójnego i skutecznego ustawodawstwa międzynarodowego; mając na uwadze, że kraje rozwijające się ponoszą negatywne konsekwencje agresywnego planowania podatkowego; mając na uwadze, że organom podatkowym krajów rozwijających się brakuje zasobów i wiedzy koniecznych do skutecznego zwalczania uchylania się od płacenia podatków i unikania zobowiązań podatkowych;
- AY. mając na uwadze, że członkowie grupy G-20 potwierdzili swoje zaangażowanie na rzecz zapewnienia, aby podjęto wysiłki mające na celu wzmocnienie zdolności gospodarek krajów rozwijających się oraz zachęcenie krajów rozwiniętych do przestrzegania zasad Inicjatywy podatkowej z Addis Abeby określonych na posiedzeniu ONZ w dniu 27 lipca 2015 r.; mając na uwadze, że poglądy i priorytety krajów rozwijających się mają zasadnicze znaczenie dla skutecznej koordynacji w wymiarze globalnym;
- AZ. mając na uwadze, że MFW i Bank Światowy zapewniają pomoc techniczną, w tym narzędzia dla organów podatkowych krajów rozwijających się związane z problemami międzynarodowego prawa podatkowego, aby poprawić ich zdolność do walki z unikaniem opodatkowania i uchylaniem się od niego oraz praniem pieniędzy, zwłaszcza w związku z ustalaniem cen transferowych;
- BA. mając na uwadze, że rząd Australii ogłosił plany wprowadzenia podatku od przeniesionych zysków (DPT) w stosunku do korporacji wielonarodowych unikających opodatkowania, które mają wejść w życie w dniu 1 lipca 2017 r., a także utworzenia nowej grupy zadaniowej urzędu skarbowego;

Prace komisji specjalnej Parlamentu (TAXE 2)

- BB. mając na uwadze, że szereg środków zaproponowanych przez Komisję stanowi bezpośrednio działania następcze w stosunku do rezolucji Parlamentu z dnia 16 grudnia 2015 r. i 25 listopada 2015 r.; mając na uwadze, że zawarte w nich ważne inicjatywy zostały teraz w ten sposób zaproponowane przez Komisję, przynajmniej częściowo; mając na uwadze, że nadal brakuje innych środków o zasadniczym znaczeniu, do których wprowadzenia wezwano w powyższych rezolucjach, takich jak m.in. reforma ram fiskalnej pomocy państwa, skuteczne środki prawne mające na celu ochronę demaskatorów i środki na rzecz ukrócenia wspomagania i promocji agresywnego planowania podatkowego przez doradców lub sektor finansowy;
- BC. mając na uwadze, że następstwa dla Unii zostały przeanalizowane i ocenione, w szczególności przez powołaną przez Parlament Komisję Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze (TAXE 1), której prace doprowadziły do przyjęcia rezolucji przytłaczającą większością głosów w dniu 25 listopada 2015 r.;

Środa, 6 lipca 2016 r.

mając na uwadze, że rezolucję Parlamentu z dnia 16 grudnia 2015 r. przyjęto równie przytłaczającą większością głosów; mając na uwadze, że Komisja udzieliła wspólnej odpowiedzi na rezolucje z dnia 16 grudnia i 25 listopada 2015 r.;

- BD. mając na uwadze, że powołana przez Parlament Komisja Specjalna ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach (TAXE 2), utworzona w dniu 2 grudnia 2015 r., odbyła 11 posiedzeń, niektóre z nich wspólnie z Komisją Gospodarczą i Monetarną, Komisją Prawną i Komisją Rozwoju, podczas których wysłuchała komisarz do spraw konkurencji Margrethe Vestager, komisarza do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i ceł Pierre'a Moscovicio, komisarza do spraw stabilności finansowej, usług finansowych i unii rynków kapitałowych Jonathana Hilla, holenderskiego sekretarza stanu ds. finansów Erica Wiebesa (reprezentującego prezydencję Rady), ekspertów w dziedzinie opodatkowania i rozwoju, przedstawicieli korporacji wielonarodowych, przedstawicieli banków oraz posłów z parlamentów narodowych UE; mając na uwadze, że komisja specjalna odbyła również spotkania z przedstawicielami rządów Andory, Liechtensteinu, Monako, Guernsey i Jersey, a także otrzymała pisemne oświadczenie rządu Wyspy Man (zob. załącznik 1); mając na uwadze, że komisja specjalna zorganizowała także misje informacyjne do Stanów Zjednoczonych (zob. załącznik 6 do sprawozdania A8-0223/2016) w celu zbadania określonych aspektów kwestii państw trzecich w zakresie jej mandatu, oraz na Cypr (zob. załącznik 5 do sprawozdania A8-0223/2016); mając na uwadze, że członkowie komisji specjalnej zostali osobiście zaproszeni do udziału w pracach grupy międzyparlamentarnej wysokiego szczebla „TAXE” OECD; mając na uwadze, że komisja specjalna odbyła posiedzenia przy drzwiach zamkniętych na poziomie koordynatorów, podczas których wysłuchała przedstawicieli rządu Kajmanów, dziennikarzy śledczych i urzędników Komisji; mając na uwadze, że wszystkie te działania, które dostarczyły wielu bardzo przydatnych informacji o praktykach i systemach podatkowych zarówno w Unii, jak i poza nią, pomogły wyjaśnić niektóre z istotnych kwestii, podczas gdy inne pozostały bez odpowiedzi;
- BE. mając na uwadze, że tylko 4 korporacje wielonarodowe zgodziły się stawić przed komisją na pierwsze zaproszenie (zob. załącznik 2);
- BF. mając na uwadze, że ponieważ Komisja i Rada stale odmawiają wydania zgody w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego w sprawie szczegółowych przepisów regulujących wykonywanie przez Parlament uprawnień śledczych, komisjom specjalnym i śledczym Parlamentu nadal brakuje wystarczających kompetencji, takich jak na przykład prawo do wzywania świadków czy uzyskiwanie dostępu do dokumentów w porównaniu z podobnymi komisjami parlamentów państw członkowskich czy Kongresu Stanów Zjednoczonych;
- BG. mając na uwadze, że Rada ostatnio wielokrotnie podejmowała kompleksowe decyzje polityczne w kwestiach podatkowych, nie uwzględniając opinii Parlamentu ani nawet nie oczekując na nie;

Wnioski i zalecenia

1. powtarza konkluzje swojej rezolucji z dnia 25 listopada 2015 r. i z rezolucji z dnia 16 grudnia 2015 r.;

Działania następcze ze strony Komisji i państw członkowskich

2. ubolewa nad tym, że 13 państwom członkowskim do tej pory brakuje stosownych przepisów pomagających zwalczać agresywne planowanie podatkowe oparte na swobodnym przepływie nieopodatkowanych dywidend, ubolewa także nad tym, że 13 państw członkowskich nie sprawdza, kto jest beneficjentem rzeczywistym przed akceptacją wniosku o redukcję podatku u źródła lub zwolnienie z tego podatku; ubolewa także nad tym, że do tej pory 14 państw członkowskich nadal nie wprowadziło zasad dotyczących kontrolowanych spółek zagranicznych, które zapobiegałyby agresywnemu planowaniu podatkowemu, natomiast 25 państw członkowskich nie ma przepisów zapobiegających rozbieżnej kwalifikacji podatkowej przedsiębiorstwa lokalnego przez inne państwo; ubolewa, że do tej pory żadne państwo członkowskie nie wezwało do zakazania struktur agresywnego planowania podatkowego;
3. apeluje do państw członkowskich i Komisji o przyjęcie kolejnych wniosków ustawodawczych w sprawie unikania opodatkowania przez osoby prawne, aby umożliwić państwom członkowskim zastrzeżenie swoich przepisów w sprawie zwalczania nadużyć w celu przeciwdziałania erozji podstawy opodatkowania; bardzo ubolewa nad tym, że państwa członkowskie nie omówiły zaleceń Parlamentu w żadnej z grup roboczych Rady;
4. z zadowoleniem przyjmuje pakiet środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania opublikowany przez Komisję w dniu 28 stycznia 2016 r., a także wszystkie później ogłoszone wnioski ustawodawcze oraz komunikaty (zob. załącznik 4 do sprawozdania A8-0223/2016); z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Radę dyrektywy zmieniającej

Środa, 6 lipca 2016 r.

dyrektywę w sprawie współpracy administracyjnej w celu ustanowienia sprawozdawczości w podziale na kraje, ubolewając jednocześnie nad tym, że Rada nie zaczęła, aby poznać i uwzględnić stanowisko Parlamentu przed zajęciem własnego ani nie przewidziała udziału Komisji w wymianie informacji; wzywa Radę do zajęcia jednomyślnego i ambitnego stanowiska w sprawie pakietu środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania oraz w sprawie utrzymania dyrektywy Rady w sprawie przeciwdziałania unikaniu opodatkowania w formie jednej dyrektywy, aby skutecznie wdrożyć zalecenia OECD, a nawet wprowadzić jeszcze ambitniejsze przepisy niż te w nich zawarte, dzięki czemu osiągnięte zostaną ambicje UE i zagwarantowane zostanie właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku zamiast osłabiania go; głęboko ubolewa nad tym, że obecny projekt stanowiska Rady został osłabiony, zwłaszcza przez zasadę praw nabytych dotyczącą odliczania odsetek i zawężone podejście do zasady dotyczącej kontrolowanych spółek zagranicznych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę utworzenia w ramach strategii zewnętrznej na rzecz efektywnego opodatkowania wspólnego unijnego wykazu i definicji jurysdykcji unikających współpracy; podkreśla, że wykaz ten powinien opierać się na obiektywnych, wyczerpujących i wymiernych kryteriach; przypomina o swoim stanowisku, że potrzeba w przyszłości intensywniejszych i wiążących działań, aby skutecznie i systematycznie zwalczać erozję podstawy opodatkowania i przenoszenie zysków;

5. uważa, że dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej, po szeregu kolejnych doraźnych zmian związanych z automatyczną wymianą informacji w sprawie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego i sprawozdawczości w podziale na kraje, powinna zostać obecnie poddana całościowemu przekształceniu, w szczególności po to, aby zmniejszyć i ostatecznie wyeliminować obecne odstępstwa od zasady wymiany informacji;

6. ponownie podkreśla własne stanowisko, według którego spółki międzynarodowe powinny w jasny i zrozumiały sposób publikować w swoich sprawozdaniach finansowych, w podziale na poszczególne państwa członkowskie i państwa trzecie, w których są zarejestrowane, szereg informacji takich jak zyski lub straty przed opodatkowaniem, podatek od zysków lub strat, liczba pracowników oraz wykonane działania; podkreśla, jak ważne jest upublicznianie tych informacji, ewentualnie w formie centralnego rejestru na szczeblu unijnym;

7. apeluje do Komisji o przedstawienie przed końcem 2016 r. wniosku dotyczącego wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB), któremu powinien towarzyszyć stosowny i sprawiedliwy klucz podziału zapewniający kompleksowe rozwiązanie problemu radzenia sobie ze szkodliwymi praktykami podatkowymi w Unii, jasne i proste procedury dla przedsiębiorstw oraz ułatwiający transgraniczną działalność gospodarczą w Unii; jest zdania, że konsolidacja stanowi istotny element CCCTB; uważa, że konsolidację należy wprowadzić tak szybko, jak to tylko jest możliwe, oraz że wszelkie systemy pośrednie obejmujące wyłącznie harmonizację podstawy opodatkowania wraz z mechanizmem kompensacji strat mogą mieć jedynie charakter tymczasowy; jest zdania, że wprowadzenie pełnej i obowiązkowej CCCTB staje się coraz pilniejszym zadaniem; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznego osiągnięcia porozumienia w odniesieniu do wniosku w sprawie CCCTB, gdy tylko zostanie on przedstawiony, i do wdrożenia go w swoim ustawodawstwie w krótkim terminie; przypomina państwom członkowskim, że luki i rozbieżności między podstawami opodatkowania osób prawnych mogą prowadzić do nierównych szans i nieuczciwej konkurencji podatkowej także w ramach UE;

8. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie przez Komisję w dniu 12 kwietnia 2016 r. wniosku dotyczącego dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2013/34/UE w odniesieniu do ujawniania informacji o podatku dochodowym przez niektóre przedsiębiorstwa, jednostki i oddziały, przewidującego także większą przejrzystość w zakresie opodatkowania osób prawnych; ubolewa jednak, że proponowany przez Komisję zakres, kryteria i progi nie odpowiadają wcześniejszym stanowiskom przyjętym przez Parlament, w związku z czym nie dadzą rezultatu;

9. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w dniu 8 grudnia 2015 r. w Radzie w sprawie automatycznej wymiany informacji o interpretacjach podatkowych; ubolewa jednak nad tym, że Rada nie uwzględniła zaleceń Parlamentu zawartych w jego sprawozdaniu z dnia 20 października 2015 r. dotyczącym pierwotnego wniosku Komisji w sprawie tego środka; podkreśla, że Komisja musi mieć pełny dostęp do nowej unijnej bazy danych dotyczących interpretacji podatkowych; z naciskiem wskazuje na potrzebę utworzenia kompleksowej i efektywnej bazy danych zawierającej wszystkie interpretacje podatkowe o potencjalnym oddziaływaniu transgranicznym; wzywa państwa członkowskie do szybkiego wprowadzenia niezbędnych ram ustawodawczych koniecznych do rozpoczęcia automatycznej wymiany informacji o interpretacjach indywidualnych;

10. podkreśla, że efektem automatycznej wymiany informacji będą duże ilości danych wymagających przetworzenia oraz zaznacza, że niezbędna jest koordynacja w kwestiach związanych z komputerowym przetwarzaniem odnośnych danych, tak samo jak niezbędne są zasoby ludzkie do analizy danych; wzywa do wzmocnienia roli Komisji w tych pracach; apeluje to Komisji i państw członkowskich o uważne monitorowanie wdrażania dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej na szczeblu krajowym i jej pełne przestrzeganie, zwłaszcza w celu weryfikacji, jak wiele państw członkowskich zwraca się o udzielenie informacji na mocy dwustronnych konwencji podatkowych, a nie w oparciu o tę

Środa, 6 lipca 2016 r.

podstawę prawną; wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia swoich organów podatkowych za pomocą dodatkowego personelu, aby zapewnić skuteczny pobór podatków i rozwiązać problem szkodliwych praktyk podatkowych, z uwagi na to, że brak zasobów i zwolnienia pracowników, w połączeniu z brakiem odpowiednich szkoleń, narzędzi technicznych i uprawnień śledczych poważnie osłabiają wiele organów administracji podatkowej niektórych państw członkowskich; apeluje do państw członkowskich o uwzględnianie informacji wymienianych z organami podatkowymi oraz z organami nadzoru finansowego i regulacyjnymi;

11. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Francji, Holandii i Zjednoczonego Królestwa, że od dnia 12 maja 2016 r. państwa te wprowadzą publiczne rejestry beneficjentów rzeczywistych przedsiębiorstw; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Francji do stworzenia publicznego rejestru funduszy powierniczych; popiera zobowiązanie Zjednoczonego Królestwa do wprowadzenia obowiązku deklaracji beneficjenta rzeczywistego dla wszystkich przedsiębiorstw spoza Zjednoczonego Królestwa nabywających nieruchomości w tym kraju lub zawierających umowę z organami państwowymi; wzywa wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia podobnych inicjatyw;

12. ubolewa nad tym, że globalny standard OECD w zakresie automatycznej wymiany informacji nie przewiduje okresu przejściowego dla krajów rozwijających się i stosuje zamiast tego zasadę wzajemności, przez co kraje, które nadal mają ograniczone zdolności do stworzenia odpowiedniej infrastruktury służącej gromadzeniu wymaganych informacji, zarządzaniu i dzieleniu się nimi, mogą zostać praktycznie wykluczone z jego stosowania;

13. odnotowuje, że Wspólne Forum UE ds. Cen Transferowych włączyło do swojego programu prac na lata 2014–2019 rozwój dobrych praktyk zapewniających zgodność odpowiednich wytycznych OECD ze specyfiką państw członkowskich; zauważa, że Komisja monitoruje postępy tych prac;

14. podkreśla, że przenoszenie zysków w 70 % odbywa się z wykorzystaniem cen transferowych, a najlepszym sposobem na eliminację tego problemu jest przyjęcie pełnej CCCTB; wzywa Komisję, aby mimo to przedstawiła konkretny wniosek ustawodawczy w sprawie cen transferowych, uwzględniając Wytyczne OECD dotyczące cen transferowych dla przedsiębiorstw wielonarodowych i administracji podatkowych z 2010 r.; podkreśla ponadto, że potrzebne mogą być dodatkowe starania, aby ograniczyć ryzyko erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków między państwami członkowskimi UE a państwami trzecimi w wyniku stosowania przepisów o cenach transferowych, zwłaszcza o cenach wartości niematerialnych i prawnych, należy też aktywnie prześledzić i zbadać globalne alternatywy dla obecnej zasady ceny rynkowej pod kątem potencjału zapewnienia sprawiedliwszego i efektywniejszego światowego systemu podatkowego;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że komisarz ds. konkurencji Margrethe Vestager uznała ceny transferowe za obszar o szczególnym znaczeniu w sprawach dotyczących pomocy państwa, gdyż wiadomo, że są one narzędziem powszechnie używanym przez korporacje wielonarodowe w działaniach mających na celu uchylanie się od opodatkowania lub unikanie go, takich jak udzielanie pożyczek wewnątrzgrupowych; zauważa, że obecnie nie istnieją wytyczne służące identyfikacji i regulacji pomocy państwa związanej z opodatkowaniem, podczas gdy ten rodzaj pomocy okazał się niepokojącym narzędziem wykorzystywanym do unikania opodatkowania; wzywa Komisję, by sporządziła wytyczne i określiła jasne kryteria lepiej definiujące granice stosowania cen transferowych, aby lepiej ocenić przypadki udzielania pomocy państwa; popiera konkluzje dochodzeń przeprowadzonych przez Komisję w sprawie firm Starbucks, Fiat i Amazon; podkreśla, że Komisja powinna mieć dostęp do wszystkich istotnych danych;

16. ubolewa nad tym, że wiele spośród przesłuchanych korporacji wielonarodowych nie potępiło wyraźnie praktyk unikania opodatkowania ani agresywnego planowania podatkowego; podkreśla, że korporacje wielonarodowe mogą łatwo udzielać sztucznych pożyczek wewnątrzgrupowych w celu agresywnego planowania podatkowego; podkreśla, że preferowanie takiego finansowania dłużnego odbywa się ze szkodą dla podatników i stabilności finansowej; apeluje zatem do państw członkowskich, aby wyeliminowały nierówne traktowanie finansowania dłużnego i kapitału własnego w swoich przepisach prawa podatkowego;

17. zdecydowanie podkreśla, że praca demaskatorów ma zasadnicze znaczenie dla ujawniania skali na jaką unika się opodatkowania i uchyla się od niego oraz że w związku z tym ochrona demaskatorów powinna być gwarantowana prawem i wzmocniona w całej UE; odnotowuje, że Europejski Trybunał Praw Człowieka i Rada Europy podjęły prace w tym zakresie; uważa, że sądy i państwa członkowskie powinny zapewnić ochronę uzasadnionych tajemnic handlowych, zarazem w żaden sposób nie ograniczając ani nie zmniejszając zdolności demaskatorów i dziennikarzy do dokumentowania i ujawniania nielegalnych, bezprawnych lub szkodliwych praktyk wówczas, gdy leży to wyraźnie i zdecydowanie w interesie publicznym; wyraża ubolewanie, że Komisja nie planuje podjęcia bezzwłocznych działań w tej sprawie, wzięwszy pod uwagę niedawne i istotne doniesienia ujawnione przez demaskatora zwane potocznie aferą „LuxLeaks” i aferą „Panama Papers”;

Środa, 6 lipca 2016 r.

18. z zadowoleniem przyjęła fakt, że Komisja rozpoczęła konsultacje społeczne dotyczące systemów rozstrzygania sporów związanych z unikaniem podwójnego opodatkowania; podkreśla, że ustanowienie jasnych ram czasowych dla procedur rozstrzygania sporów ma kluczowe znaczenie dla wzmocnienia efektywności tych systemów;

19. z zadowoleniem przyjmuje podanie do wiadomości strategii zewnętrznej na rzecz efektywnego opodatkowania wzywającej Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) do transpozycji wymogów dobrego rządzenia w swoich umowach ze wszystkimi wybranymi pośrednikami finansowymi; wzywa EBI do ustanowienia nowej polityki odpowiedzialnego opodatkowania, rozpoczynając od przeglądu polityki w zakresie jurysdykcji niechętnych współpracy przeprowadzonej w 2016 r., przy ścisłej współpracy ze społeczeństwem obywatelskim; powtarza, że EBI powinien umocnić swoje działania w zakresie należytej staranności, tak by poprawić jakość informacji o beneficjentach ostatecznych oraz skuteczniej zapobiegać transakcjom z pośrednikami finansowymi, którzy mają na swoim koncie uchybienia w zakresie przejrzystości, nadużyć finansowych, korupcji, przestępczości zorganizowanej, prania pieniędzy lub szkodliwych skutków społecznych i środowiskowych bądź którzy są zarejestrowani w centrach offshore lub rajach podatkowych, które uciekają się do agresywnego planowania podatkowego;

20. apeluje do Komisji o sporządzenie jasnego ustawodawstwa w sprawie definicji ekonomicznego charakteru transakcji, tworzenia wartości i stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, w szczególności w celu eliminacji problemu firm przykrywek;

Czarna lista i konkretne sankcje wobec jurysdykcji unikających współpracy oraz podatek u źródła

21. odnotowuje, że dotychczas jedyną konkretną inicjatywą podjętą przez Komisję w odniesieniu do jurysdykcji unikających współpracy, w tym terytoriów zamorskich, była strategia zewnętrzna na rzecz efektywnego opodatkowania; stwierdza, że dotychczas kryteria umieszczenia przez OECD w wykazie jurysdykcji unikających współpracy nie okazały się efektywne pod względem walki z tym problemem i nie spełniły funkcji odstrasżającej; podkreśla, że nadal istnieją państwa trzecie, które chronią nielegalnie pozyskane środki, co uniemożliwia ich odzyskanie przez władze unijne;

22. wzywa Komisję do przedstawienia w najwcześniejszym możliwym terminie wspólnego unijnego wykazu jurysdykcji unikających współpracy (tj. „czarnej listy rajów podatkowych”), w oparciu o rzetelne, przejrzyste i obiektywne kryteria, z uwzględnieniem zaleceń OECD, środków w zakresie przejrzystości podatkowej, działań w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków oraz standardów automatycznej i wielostronnej wymiany informacji, występowania obowiązujących szkodliwych praktyk podatkowych, świadczeń przyznawanych osobom fizycznym lub prawnym niebędącym rezydentami, braku wymogu ekonomicznej istoty transakcji i nieujawniania struktury korporacyjnej podmiotów prawnych (w tym funduszy powierniczych, organizacji charytatywnych, fundacji etc.) lub własności aktywów lub praw, a także z zadowoleniem przyjmuje zamiary Komisji, przewidujące osiągnięcie porozumienia w sprawie takiego wykazu w ciągu najbliższych sześciu miesięcy; wzywa państwa członkowskie do zatwierdzenia tego porozumienia przed końcem 2016 r.; uważa, że stosowanie procedury eskalacji, począwszy od konstruktywnego dialogu z jurysdykcją, w której wskazano niedociągnięcia, przed umieszczeniem w wykazie, będzie niezbędne, aby wykaz pełnił funkcję prewencyjną; uważa, że należy ustanowić mechanizm pozwalający na usunięcie z wykazu jurysdykcji, które zaczęły przestrzegać przepisy lub przywróciły ich stosowanie; uważa, że taki mechanizm powinien obejmować także członków OECD;

23. apeluje o opracowanie konkretnych unijnych ram regulacyjnych dla sankcji wobec umieszczonych na czarnej liście jurysdykcji unikających współpracy, obejmujących m.in. możliwość przeglądu i w ostateczności zawieszenia umów o wolnym handlu, zawieszenia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz zablokowania dostępu do funduszy unijnych; stwierdza, że celem sankcji jest wprowadzenie zmian w przepisach odnośnych jurysdykcji; wzywa do stosowania sankcji także wobec przedsiębiorstw, banków, biur rachunkowych i kancelarii prawnych, a także wobec doradców podatkowych, w przypadku których wykazano zaangażowanie w nielegalne, bezprawne lub szkodliwe praktyki w takich jurysdykcjach lub którym udowodniono ułatwianie nielegalnych, bezprawnych lub szkodliwych praktyk podatkowych od osób prawnych, wykorzystując konstrukcje prawne dostępne w tych jurysdykcjach,

24. wzywa Komisję do opracowania wiążących przepisów zakazujących wszystkim instytucjom unijnym otwierania rachunków lub działania w jurysdykcjach znajdujących się na wspólnym unijnym wykazie jurysdykcji unikających współpracy;

25. apeluje do państw członkowskich o renegocjowanie dwustronnych konwencji podatkowych z państwami trzecimi za pomocą wielostronnego instrumentu, w celu wprowadzenia wystarczająco solidnych klauzul zapobiegających nadużyciom, które uniemożliwiają nabywanie korzyści umownych (ang. treaty shopping), w tym podziału praw podatkowych między państwem źródła a państwem rezydencji podatkowej odpowiednio do istoty gospodarczej i właściwej definicji stałego miejsca prowadzenia działalności; podkreśla ponadto, że proces ten zostałby wyraźnie przyspieszony,

Środa, 6 lipca 2016 r.

gdyby państwa członkowskie upoważniły Komisję do negocjowania takich konwencji podatkowych w imieniu Unii; apeluje do państw członkowskich, by zagwarantowały uczciwe traktowanie krajów rozwijających się podczas negocjacji tych konwencji;

26. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku ustawodawczego w sprawie ogólnounijnego podatku u źródła stosowanego przez państwa członkowskie w celu zagwarantowania, że zyski osiągnięte w Unii podlegają opodatkowaniu co najmniej raz przed jej opuszczeniem; zauważa, że taki wniosek powinien przewidywać system refundacji zapobiegający podwójnemu opodatkowaniu; podkreśla, że taki ogólny system podatku u źródła w oparciu o metodę kredytową ma tę zaletę, że zapobiega podwójnemu nieopodatkowaniu i erozji bazy podatkowej oraz przenoszeniu zysków bez tworzenia przypadków podwójnego opodatkowania;

27. ubolewa, że Andora i Monako zobowiązały się do wdrożenia automatycznej wymiany informacji do roku 2018, a nie 2017; zwraca uwagę, że niektóre jurysdykcje unikające współpracy, takie jak Andora, spełniają normy wymiany informacji, ale stają się jurysdykcjami o niskim opodatkowaniu; wyraża zaniepokojenie, że obowiązująca umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania między Andorą a Hiszpanią nie zapewnia skutecznej automatycznej wymiany informacji; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania skutecznego stosowania automatycznej wymiany informacji, o której mowa w porozumieniach państw członkowskich zawartych z jurysdykcjami w przeszłości lub obecnie unikającymi współpracy;

28. uważa, że rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych pomiędzy państwami członkowskimi UE a państwami trzecimi w zakresie określania podmiotów skutkujące podwójnym nieopodatkowaniem, powinny zostać skutecznie uregulowane w prawodawstwie europejskim jako uzupełnienie wniosków Komisji w sprawie pakietu środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania;

Korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, wiedzy oraz badań i rozwoju

29. odnotowuje, że dotychczas korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, wiedzy oraz badań i rozwoju nie okazało się tak wysoce skutecznym narzędziem wspierania innowacji w Unii, jak tego oczekiwano; wyraża ubolewanie, że zamiast tego jest ono wykorzystywane przez korporacje wielonarodowe do przenoszenia zysków z zastosowaniem systemów agresywnego planowania podatkowego, takich jak dobrze znana metoda „double Irish with a Dutch sandwich”; jest zdania, że korzystne opodatkowanie dochodów z patentów jest nieodpowiednim i nieskutecznym narzędziem osiągnięcia celów gospodarczych; podkreśla, że badania i rozwój mogą być promowane za pomocą zakrojonych na szerszą skalę środków polityki na rzecz długoterminowych działań w zakresie innowacji i niezależnych badań oraz za pomocą dotacji, które należy traktować preferencyjnie w stosunku do korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, gdyż w przypadku dotacji mniejsze jest ryzyko wykorzystania ich w działaniach mających na celu unikanie opodatkowania; stwierdza, że powiązanie między korzystnym opodatkowaniem dochodów z patentów a badaniami i rozwojem często ma charakter arbitralny, a obecnie stosowane modele często skutkują „wyścigiem do dna” pod względem faktycznego obciążenia podatkowego korporacji wielonarodowych;

30. ubolewa nad tym, że niektóre państwa członkowskie, zwłaszcza w ramach Grupy ds. Kodeksu Postępowania, zaniebdywały dotychczas tę kwestię, w związku z czym muszą jeszcze przygotować odpowiedni harmonogram uporania się z nią;

31. wzywa Komisję do przedstawienia wniosków – wykorzystujących zmodyfikowane podejście do metody wydatkowej OECD oraz eliminujących jego słabe punkty – w celu przyjęcia wiążących przepisów unijnych w sprawie korzystnego opodatkowania dochodów z patentów w celu wprowadzenia zakazu niewłaściwego wykorzystywania korzystnego dochodów z patentów do celów unikania opodatkowania oraz dopilnowania, aby w przypadku jego użycia było ono związane z rzeczywistą działalnością gospodarczą; podkreśla, że wniosek Komisji powinien mieć zastosowanie do wszystkich nowych systemów korzystnego opodatkowania dochodów z patentów ustanowionych przez państwa członkowskie oraz że wszystkie już istniejące i wciąż obowiązujące systemy korzystnego opodatkowania dochodów z patentów muszą zostać odpowiednio zmodyfikowane;

32. apeluje do państw członkowskich o włączenie klauzuli minimalnego skutecznego opodatkowania do dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych, a także do dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz o zapewnienie, aby Rada nie udzielała żadnych zwolnień;

Środa, 6 lipca 2016 r.

Banki, doradcy podatkowi i pośrednicy

33. wyraża głębokie ubolewanie, że niektóre banki, doradcy podatkowi, kancelarie prawne i biura rachunkowe, a także inni pośrednicy odegrali zasadniczą i kluczową rolę w przygotowaniu systemów agresywnego planowania podatkowego dla swoich klientów, a z drugiej strony pomagali rządowi krajowemu w opracowywaniu krajowych kodeksów i przepisów podatkowych, co pociąga za sobą poważny konflikt interesów;

34. wyraża obawy w związku z brakiem przejrzystości i odpowiedniej dokumentacji w instytucjach finansowych, wśród doradców oraz w kancelariach prawnych w odniesieniu do określonych modeli własności spółki i kontroli zalecanych przez doradców podatkowych, finansowych i prawnych, co znalazło potwierdzenie w niedawnej aferze wokół dokumentów panamskich; zaleca, aby w celu rozwiązania problemu firm przykrywek zaostrzyć wymogi dotyczące przejrzystości w odniesieniu do zakładania spółek prywatnych;

35. wyraża zaniepokojenie brakiem przejrzystości i odpowiedniej dokumentacji w krajowych administracjach podatkowych w zakresie oceny wpływu na konkurencję decyzji w sprawie cen transferowych, ustaleń dotyczących korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, orzeczeń podatkowych i innych uznaniowych elementów opodatkowania osób prawnych;

36. apeluje o zaostrzenie zasad obowiązującego kodeksu postępowania dotyczącego sektora doradztwa podatkowego, a w szczególności o uwzględnienie kwestii ewentualnych konfliktów interesu w sposób pozwalający na ich jasne i zrozumiałe ujawnianie; apeluje do Komisji o przedstawienie unijnego kodeksu postępowania dotyczącego wszystkich usług doradczych, który przewidywał będzie jasne zasady ujawniania ewentualnych konfliktów interesu; uważa, że taki kodeks powinien obejmować system wykrywania niezgodności z przepisami Unii dla doradców podatkowych, tak aby zapobiec konfliktom interesu wynikającym z udzielania przez nich porad jednocześnie podmiotom sektora publicznego i prywatnego oraz zapobiec innym konfliktom interesu;

37. zwraca uwagę na ryzyko konfliktu interesów wynikającego ze świadczenia usług doradztwa prawnego, podatkowego i audytu w ramach tych samych firm audytorskich; podkreśla zatem, jak ważne jest jasne rozdzielanie tych usług; wzywa Komisję do zapewnienia właściwego monitorowania i wdrażania prawodawstwa mającego na celu zapobieganie takim konfliktom oraz do przeanalizowania potrzeby przeglądu dyrektywy w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych, w szczególności przepisów art. 22 tej dyrektywy, oraz rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych, w szczególności przepisów art. 5 tego rozporządzenia i definicji „istotnego wpływu” usług niezwiązanych z audytem;

38. zwraca się do Komisji o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie powiązań istniejących między środowiskiem akademickim a środowiskiem doradców podatkowych, przynajmniej w odniesieniu do kwestii konfliktu interesów;

39. wzywa państwa członkowskie do określenia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji, w tym sankcji karnych, wobec menedżerów przedsiębiorstw zamieszanych w unikanie opodatkowania, oraz przewidzenie możliwości cofania zezwoleń na prowadzenie działalności specjalistom i przedsiębiorstwom, którym dowiedziono udziału w planowaniu systemów nielegalnego planowania podatkowego i uchylania się od opodatkowania, doradzaniu korzystania z takich systemów lub ich stosowaniu; wzywa Komisję do zbadania możliwości wprowadzenia proporcjonalnej odpowiedzialności finansowej dla doradców podatkowych zaangażowanych w sprzeczne z prawem praktyki podatkowe;

40. apeluje do Komisji o przeanalizowanie możliwości wprowadzenia proporcjonalnej odpowiedzialności finansowej dla banków i instytucji finansowych ułatwiających transfery do znanych rajów podatkowych, wskazanych w przyszłym wspólnym unijnym wykazie rajów podatkowych i unikających współpracy jurysdykcji podatkowych;

41. wzywa Komisję do zaostrzenia ciężących na bankach wymogów w zakresie informowania organów podatkowych państw członkowskich o transferach do i z jurysdykcji wyszczególnionych we wspólnym unijnym wykazie rajów podatkowych i jurysdykcji unikających współpracy w kwestiach podatkowych; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby banki i inne instytucje finansowe dostarczały podobnych informacji organom regulacyjnym i podatkowym; wzywa państwa członkowskie, aby zwiększyły zdolność ich administracji podatkowych do badania przypadków unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania;

42. wzywa Komisję do wystąpienia z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym wprowadzenia obowiązkowego wymogu ujawniania informacji przez banki, doradców podatkowych i innych pośredników działających w ramach złożonych struktur i usług specjalnych związanych z jurysdykcjami wymienionymi we wspólnym unijnym wykazie rajów podatkowych i jurysdykcji unikających współpracy, które są tworzone i wykorzystywane przez klientów w celu ułatwienia uchylania się od opodatkowania, oszustw podatkowych, prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;

Środa, 6 lipca 2016 r.

43. wzywa Komisję⁽¹⁾ do wprowadzenia specjalnych wspólnych minimalnych przepisów w zakresie zwalczania nadużyć, aby uniemożliwić uzyskiwanie korzyści z niektórych hybrydowych transferów aktywów⁽²⁾, których efektem jest często odliczenie od dochodu w jednym państwie bez włączenia do podstawy opodatkowania w innym państwie lub generowanie nadużyć w obrębie odliczenia kredytu podatkowego z tytułu transakcji zagranicznych;

Demaskatorzy

44. ponownie zwraca uwagę na zasadniczą rolę demaskatorów pod względem ujawniania uchybień, w tym nielegalnych lub bezprawnych praktyk; uważa, że ujawnianie takich informacji, rzucające światło na skalę uchylania się od opodatkowania, unikania go i prania pieniędzy, jest ewidentnie w interesie publicznym, czego dowiodły materiały ujawnione niedawno w związku z aferą LuxLeaks oraz aferą wokół dokumentów panamskich, wykazujące ogromną skalę fenomenu przenoszenia aktywów do jurysdykcji, w których obowiązują niższe stawki podatkowe; przypomina, że możliwość wykrywania i ścigania oszustów podatkowych zależy w głównej mierze od dostępności danych oraz ich jakości;

45. ubolewa nad tym, że Komisja ogranicza się w swoich działaniach do monitorowania rozwoju sytuacji w różnych obszarach kompetencji Unii, nie planując żadnych konkretnych kroków w celu zwalczania problemu; wyraża zaniepokojenie, że ten brak ochrony może zniechęcać do ujawniania kolejnych informacji, przez co organy podatkowe państw członkowskich mogą potencjalnie utracić należne dochody z podatków; wyraża głębokie ubolewanie, że Komisja nie udzieliła zadowalającej odpowiedzi na wezwania zawarte w ust. 144 i 145 rezolucji Parlamentu z dnia 25 listopada 2015 r. ani na zalecenia zawarte w rezolucji Parlamentu z dnia 16 grudnia 2015 r., a w szczególności na wezwanie do opracowania jasnych ram prawnych w zakresie ochrony demaskatorów i im podobnych do końca 2016 r.;

46. ponownie apeluje do Komisji o zaproponowanie w najwcześniejszym możliwym terminie jasnych ram prawnych gwarantujących skuteczną ochronę demaskatorów, a także dziennikarzy i innych osób związanych z prasą, które udzielają im pomocy i wsparcia; wzywa państwa członkowskie do zrewidowania obowiązujących przepisów w zakresie ochrony demaskatorów i uwzględnienia w nich możliwości nieścigania za czyny, które demaskatorzy popełnili w interesie publicznym; zachęca do zastanowienia się nad przyjęciem za punkt odniesienia najlepszych przykładów aktów prawnych zapewniających ochronę demaskatorom, które już obowiązują w niektórych państwach członkowskich;

Grupa ds. Kodeksu Postępowania i kwestie międzyinstytucjonalne

47. wyraża ubolewanie, że pomimo ponawianych przy różnych okazjach przez zarówno pierwszą, jak i drugą Komisję Specjalną (TAXE 1 and TAXE 2) żądań pełnego dostępu do dokumentów i protokołów Grupy ds. Kodeksu Postępowania, posłom do Parlamentu Europejskiego udostępniono do wglądu przy drzwiach zamkniętych jedynie ograniczoną liczbę nowych dokumentów, a i to osiągnięto dopiero po pięciu miesiącach mandatu TAXE2; zauważa, że niektóre z tych dokumentów powinny zostać podane do wiadomości publicznej w celu umożliwienia kontroli publicznej i otwartej debaty politycznej na temat treści tych dokumentów; odnotowuje ponadto, że gotowość Rady do zaspokojenia tego żądania pozostaje niezadowolająca;

48. ubolewa, że Komisja, mimo udostępnienia niektórych wewnętrznych protokołów z posiedzeń Grupy ds. Kodeksu Postępowania, nie była w stanie zachować w aktach wszystkich przekazanych dokumentów; uważa, że obowiązkiem Komisji jest monitorowanie i rejestrowanie wszystkich informacji i dokumentów znajdujących się w obiegu w zakresie kompetencji Grupy ds. Kodeksu Postępowania, w celu oceny zgodności środków podejmowanych przez państwa członkowskie z Traktatem; wzywa Komisję do podjęcia pilnych działań w celu skorygowania tej sytuacji poprzez odzyskanie wszystkich dokumentów; apeluje do Rady i państw członkowskich o współpracę z Komisją w tej sprawie;

49. apeluje do państw członkowskich o poprawę przejrzystości i skuteczności metod pracy Grupy ds. Kodeksu Postępowania, który jest jednym z czynników uniemożliwiających jakkolwiek konkretną potencjalną poprawę pod względem walki ze szkodliwymi praktykami podatkowymi; wyraża ubolewanie, że nie przekazano mu kilku dokumentów roboczych Grupy ds. Kodeksu Postępowania pochodzących od Rady lub państw członkowskich, które są niezbędne do właściwej realizacji mandatu komisji specjalnej; domaga się regularnej publikacji wyników działań monitorujących na temat stopnia zachowania przez państwa członkowskie zgodności z przedstawionymi zaleceniami; zwraca się do Grupy ds. Kodeksu Postępowania o sporządzenie sprawozdania rocznego, które będzie dostępne publicznie oraz w którym wskazane i opisane będą najbardziej szkodliwe praktyki podatkowe stosowane w ciągu danego roku przez państwa członkowskie; ponownie zgłasza wniosek, skierowany do Rady w 2015 r., o utworzenie „komisji podatkowej” na szczeblu politycznym;

(¹) Służby Komisji potwierdziły, że rzeczywiście art. 10 („Rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych”) wniosku Komisji z dnia 28 stycznia 2016 r. dotyczącego dyrektywy ustanawiającej przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, „został oparty na zasadzie wzajemnego uznawania, która ma na celu wyeliminowanie różnic w kwalifikacji prawnej jednostek hybrydowych i hybrydowych instrumentów finansowych, lecz nie obejmuje hybrydowych transferów aktywów, które nie dotyczą niedopasowania kwalifikacji prawnej”.

(²) OECD definiuje „transfery hybrydowe” jako „rozwiązania, które są traktowane jako przeniesienie własności aktywów dla celów podatkowych w jednym kraju, ale nie dla celów podatkowych w innym kraju, który generalnie widzi zabezpieczoną pożyczkę”. Zob. badanie OECD z marca 2012 r. pt. „Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues” („Hybrydowe rozbieżne uzgodnienia: polityka podatkowa a kwestie zgodności”), <http://www.oecd.org/>

Środa, 6 lipca 2016 r.

50. na podstawie informacji dostępnych publicznie stwierdza, że w latach 1998–2014 Grupa ds. Kodeksu Postępowania przeanalizowała 421 środków, uznając 111 z nich za szkodliwe (26 %), przy czym dwie trzecie z tych środków zostały przeanalizowane w ciągu pierwszych pięciu lat istnienia Grupy; zauważa, że stopień kontroli środków przez państwa członkowskie malał z roku na rok, a w 2014 r. przeanalizowano jedynie 5 % wszystkich środków; ponadto wyraża ubolewanie, że od listopada 2012 r. Grupa nie wykryła żadnych szkodliwych środków podatkowych; stwierdza, że od dziesięciu lat Grupa ds. Kodeksu Postępowania prowadzi ograniczoną działalność, a jej zarząd i mandat wymagają pilnej rewizji;

51. ponawia apel skierowany do Komisji w 2015 r., aby zaktualizowała sprawozdanie firmy Simmons & Simmons z 1999 r. dotyczące praktyk administracyjnych, wspomniane w ust. 26 sprawozdania Grupy ds. Kodeksu Postępowania z 1999 r. (sprawozdanie Primarolo, SN 4901/99);

52. podkreśla, że nawet jeżeli Grupa ds. Kodeksu Postępowania doprowadziła do pewnych ulepszeń, zasada samodzielnego zgłaszania potencjalnie szkodliwych środków przez państwa członkowskie nie przynosi oczekiwanych rezultatów, kryteria identyfikacji szkodliwych środków są przestarzałe, a zasada jednomyślności przy podejmowaniu decyzji w sprawie szkodliwości okazała się nieskuteczna; wyraża ubolewanie, że niektóre państwa członkowskie są przeciwne koniecznej reformie Grupy ds. Kodeksu Postępowania; apeluje w związku z tym do Komisji i państw członkowskich o podjęcie stosownych kroków w celu zmiany w najwcześniejszym możliwym terminie kryteriów identyfikacji szkodliwych środków i zarządzania Grupą ds. Kodeksu Postępowania (w tym jej procedur w zakresie podejmowania decyzji i monitorowania zatwierdzonych przypadków wycofywania i zawieszenia szkodliwych uregulowań podatkowych, unikania ewentualnych opóźnień, sankcji w przypadku braku zgodności) w celu zwiększenia jej publicznej przejrzystości i rozliczalności oraz zapewnienia silnego zaangażowania Parlamentu i jego dostępu do informacji; wskazuje na niedociągnięcia oraz inne istotne informacje omówione w załączniku nr 3; zauważa ponadto, że porównanie wykazu Komisji zawierającego wszystkie systemy podatkowe formalnie oceniane przez Grupę ds. Kodeksu Postępowania z odpowiednimi dokumentami ze spotkań w czasie podejmowania decyzji i w późniejszych okresach pokazuje przede wszystkim, że w wielu przypadkach nie ma jasności co do tego, w jaki sposób dana decyzja została podjęta, na przykład dla czegoś systemy, co do których istniały podstawy, by przypuszczać, że będą szkodliwe, ostatecznie zostały uznane za nieszkodliwe, a ponadto nie ma jasności co do przypadków, w których poświadczona szkodliwość była wynikiem oceny, czy odpowiednie procedury wycofywania szkodliwych uregulowań podatkowych zostały wprowadzone w sposób zadowalający przez państwa członkowskie; podkreśla w związku z powyższym, że państwa członkowskie nie wywiązały się z zobowiązań określonych w dyrektywach Rady 77/799/EWG i 2011/16/UE, ponieważ nie przekazywały sobie dobrowolnie informacji podatkowych nawet w przypadkach, w których – pomimo marginesu swobody uznania przewidzianego w tych dyrektywach – wystąpiły jasne przesłanki ku temu, by oczekiwać, że może dojść do strat podatkowych w innych państwach członkowskich lub że oszczędności podatkowe były wynikiem sztucznych transferów zysków w obrębie korporacji; podkreśla, że Komisja nie wywiązała się ze swojej roli strażniczki traktatów powierzonej jej na mocy art. 17 ust. 1 TUE, ponieważ nie podjęła działań w tej sprawie ani kroków niezbędnych do zagwarantowania, że państwa członkowskie wywiążą się ze swoich zobowiązań, w szczególności określonych w dyrektywach Rady 77/799/EWG i 2011/16/UE, pomimo uzyskanych dowodów na takie uchybienia;

53. zauważa, że w Komisji Specjalnej dało się wyraźnie zauważyć schemat systematycznego hamowania postępów w zwalczaniu unikania opodatkowania stosowany przez niektóre państwa członkowskie; zauważa, że dyskusje na temat praktyk administracyjnych (interpretacje) toczą się w Grupie ds. Kodeksu Postępowania od prawie dwudziestu lat; potępia fakt, że niektóre państwa członkowskie niechętnie zgodziły się na wymianę informacji na temat ich praktyk w zakresie interpretacji przed aferą LuxLeaks i nadal są niechętnie, aby zgodnie ze wskazaniami wdrażać do prawa krajowego model opracowany w Grupie ds. Kodeksu Postępowania pomimo zobowiązań przyjętych po doniesieniach w sprawie LuxLeaks;

54. wzywa Komisję do udzielenia Parlamentowi stałego, terminowego i regularnego dostępu do dokumentów roboczych i protokołów związanych z działaniami grup roboczych Rady zajmujących się zagadnieniami podatkowymi, w tym do Kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania przedsiębiorstw, Grupy Roboczej Wysokiego Szczebla oraz Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych; sugeruje Komisji, aby posłużyła się porozumieniem zawartym z Parlamentem w sprawie dostępu do protokołów Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego / Europejskiego Banku Centralnego jako przykładem instrumentu służącego temu celowi;

55. wzywa Komisję, w przypadku niezadowolającej reakcji części państw członkowskich, do przedstawienia – najlepiej na mocy art. 116 TFUE, art. 352 TFUE lub w ramach wzmocnionej współpracy – wniosku ustawodawczego mającego na celu poprawę skuteczności Grupy ds. Kodeksu Postępowania;

Środa, 6 lipca 2016 r.

56. wzywa instytucje UE i państwa członkowskie do podjęcia pilnych działań przeciwko oszustwom podatkowym, uchylaniu się od opodatkowania, rajom podatkowym oraz agresywnemu planowaniu podatkowemu po stronie zarówno popytu, jak i podaży; wyraża ubolewanie, że od szeregu lat Rada, a w szczególności niektóre państwa członkowskie nie podjęły rozstrzygających działań w tej sprawie i przypomina państwom członkowskim o dostępnej im możliwości ustanawiania systemów wzmocnionej współpracy (między co najmniej dziewięcioma państwami członkowskimi) w celu przyspieszenia działań podejmowanych w związku ze szkodliwymi i nielegalnymi praktykami podatkowymi;

57. wzywa do utworzenia w strukturach Komisji nowego unijnego ośrodka ds. spójności i koordynacji polityki podatkowej w celu zabezpieczenia należytego i spójnego funkcjonowania jednolitego rynku oraz wdrożenia norm międzynarodowych; uważa, że ten nowy ośrodek powinien odpowiadać za ocenę i monitorowanie polityk podatkowych państw członkowskich na poziomie Unii, za zapewnienie, aby państwa członkowskie nie wdrażały żadnych nowych szkodliwych praktyk podatkowych, za monitorowanie respektowania przez państwa członkowskie wspólnego unijnego wykazu jurysdykcji unikających współpracy, za zapewnienie i wspieranie współpracy między krajowymi administracjami podatkowymi (np. szkolenie i wymiana najlepszych praktyk) oraz za inicjowanie programów naukowych w tej dziedzinie; uważa, że w ten sposób ośrodek może zapobiegać powstawaniu nowych luk w prawie podatkowym możliwemu dzięki brakowi koordynacji między państwami członkowskimi, a także przeciwdziałać praktykom podatkowym i standardom, które podważałyby, utrudniały lub zakłócały należyte funkcjonowanie i zasadność jednolitego rynku; uważa, że ośrodek ten może również służyć jako punkt kontaktowy dla demaskatorów, gdy państwa członkowskie i krajowe organy podatkowe nie reagują na ujawnienie przypadków uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania lub nie przeprowadzają odpowiednich dochodzeń w tej sprawie; uważa, że ośrodek mógłby korzystać z połączenia wiedzy eksperckiej na poziomie unijnym i krajowym, zmniejszając w ten sposób obciążenie dla podatnika;

Wymiar zewnętrzny

58. z zadowoleniem przyjmuje ponowne skupienie się na szczepku G-8 i G-20 na kwestiach podatkowych, które powinno skutkować nowymi zaleceniami; wzywa Komisję do utrzymania spójnego stanowiska w imieniu Unii na nadchodzącym spotkaniu grupy G-20 oraz na organizowanych dorywczo sympozjach; apeluje do Komisji o regularne informowanie Parlamentu o ustaleniach i możliwych konsekwencjach decyzji grupy G-20 dotyczących walki z erozją bazy opodatkowania podatkiem od osób prawnych, praktykami z zakresu agresywnego planowania podatkowego oraz wszelkimi przypadkami nielegalnego przepływu środków finansowych;

59. wzywa Unię, grupę G-20, OECD i ONZ do dalszej współpracy nad promowaniem globalnych wytycznych, które będą korzystne także dla krajów rozwijających się;

60. popiera utworzenie w ramach ONZ ogólnosiwiatowego organu, odpowiednio wyposażonego i dysponującego wystarczającymi dodatkowymi środkami, co umożliwi wszystkim krajom udział na równych zasadach w opracowywaniu i reformowaniu światowej polityki podatkowej; wzywa UE i państwa członkowskie do rozpoczęcia prac nad zorganizowaniem ambitnego światowego szczytu podatkowego oraz dążenia do stworzenia takiego międzyrządowego organu;

61. wzywa fora międzynarodowe, aby w celu zapewnienia większej przejrzystości uzgodniły bardziej rygorystyczne i precyzyjne definicje własności rzeczywistej;

62. zachęca Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia, tam gdzie stosowne, analizy efektu zewnętrznego krajowych i unijnych polityk podatkowych w celu oceny wpływu na kraje rozwijające się;

63. zwraca uwagę, że zadłużenie krajów rozwijających w głównej mierze można wytłumaczyć nielegalnymi odpływami, zaś agresywne planowanie podatkowe jest sprzeczne z zasadami społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

64. apeluje do Komisji o uwzględnianie we wszystkich porozumieniach handlowych i umowach o partnerstwie klauzul o dobrym zarządzaniu w kwestiach podatkowych dotyczących zwłaszcza przestrzegania odpowiednich zaleceń OECD w sprawie podatków (np. inicjatywa BEPS) i zapewnienie, aby umowy handlowe i partnerskie nie były nadużywane przez przedsiębiorstwa lub pośredników w celu uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania lub prania pieniędzy stanowiących dochód z nielegalnej działalności;

65. wzywa OECD i inne organy międzynarodowe do podjęcia prac nad ambitnym planem BEPS II, który będzie oparty przede wszystkim na normach minimalnych i konkretnych celach do wdrożenia;

Środa, 6 lipca 2016 r.

66. podkreśla, że współpraca między Komisją a państwami członkowskimi będącymi członkami FATF wymaga usprawnienia, by głos UE został usłyszany; podkreśla potrzebę szczegółowych wytycznych dotyczących wdrożenia, w szczególności dla krajów rozwijających się, jak również monitorowania rozwoju nowych szkodliwych praktyk podatkowych;

67. apeluje w związku z tym o utworzenie parlamentarnej grupy monitorującej na poziomie OECD w celu obserwacji oraz nadzoru nad przygotowaniem i wdrożeniem tej inicjatywy;

68. wzywa do ustanowienia uporządkowanego dialogu pomiędzy Parlamentem Europejskim a Kongresem Stanów Zjednoczonych w sprawach podatkowych o charakterze międzynarodowym; sugeruje utworzenie formalnego międzyparlamentarnego forum w celu rozwiązywania tego rodzaju problemów, a także wykorzystanie istniejących ram Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców w tym zakresie; zachęca UE i Stany Zjednoczone do współpracy przy wdrażaniu projektu OECD dotyczącego BEPS; odnotowuje znaczący brak wzajemności między Stanami Zjednoczonymi a UE w ramach umowy FATCA; zachęca do wzmocnionej współpracy między Stanami Zjednoczonymi a UE w ramach umowy FATCA w celu zapewnienia wzajemności oraz wzywa wszystkie zainteresowane strony do aktywnego udziału w jej wdrażaniu;

69. z zadowoleniem przyjmuje projekt pilotażowy automatycznej wymiany informacji na temat własności rzeczywistej między organami podatkowymi zainicjowany w kwietniu 2016 r. przez pięć największych państw członkowskich UE; apeluje, zgodnie z intencją tych państw, aby inicjatywa ta została rozszerzona i stanowiła podstawę dla globalnej normy wymiany informacji podobnej do istniejącego już projektu w zakresie wymiany danych finansowych;

70. wzywa, w ramach kolejnego etapu w procesie zwiększania dostępności danych na temat rzeczywistej własności i skuteczności wymiany takich informacji, do ustanowienia publicznego unijnego rejestru własności rzeczywistej, obejmującego zharmonizowane zasady dostępu do informacji na temat własności rzeczywistej i wyposażonego we wszystkie niezbędne zabezpieczenia danych, który stanowiłby podstawę dla globalnej inicjatywy w tym zakresie; podkreśla w związku z tym zasadniczą rolę takich instytucji jak OECD i ONZ;

71. domaga się przeprowadzenia badania dotyczącego wykonalności ustanowienia globalnego rejestru aktywów obejmującego wszystkie aktywa finansowe znajdujące się w posiadaniu osób fizycznych, spółek oraz wszystkich podmiotów takich jak fundusze powiernicze i fundacje, do którego organy podatkowe miałyby pełny dostęp i który byłby wyposażony w odpowiednie zabezpieczenia w celu ochrony zawartych w nim poufnych informacji;

72. podkreśla potrzebę wspólnego i kompleksowego podejścia przez UE i Stany Zjednoczone do wdrożenia standardów OECD oraz do własności rzeczywistej; podkreśla ponadto, że klauzule dotyczące dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych powinny zostać włączone do wszystkich przyszłych umów handlowych w celu zapewnienia równych warunków działania, wytworzenia większej wartości dla społeczeństwa jako całości, walki z oszustwami podatkowymi i z unikaniem opodatkowania, a także uzyskania przez partnerów transatlantyckich pozycji lidera w promowaniu dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych;

Inne zalecenia

73. apeluje do wszystkich parlamentów narodowych o wspólną pracę nad zapewnieniem należytej kontroli nad systemami podatkowymi państw członkowskich oraz spójności między tymi systemami; wzywa parlamenty narodowe do zachowania czujności w odniesieniu do wszystkich decyzji podejmowanych przez ich rządy w tym zakresie oraz do zwiększenia własnego zaangażowania w prace międzyparlamentarnych forów zajmujących się sprawami podatkowymi;

74. wzywa Komisję do zbadania wszystkich znanych jej przypadków pomocy publicznej przyznanej niezgodnie z prawem w celu zapewnienia równości wobec prawa w Unii; wzywa Komisję do odniesienia się do wszystkich przypadków, w których rzekomy przywilej podatkowy zostanie uznany za pomoc państwa niezgodną z prawem, za pomocą decyzji o odzyskaniu całości przyznanej pomocy; wyraża zaniepokojenie z powodu zarzutów, jakoby Luksemburg stosował ustną wykładnię prawa podatkowego w celu obejścia obowiązku udostępniania informacji ciężącego na nim na podstawie dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej; wzywa Komisję do monitorowania i raportowania, czy państwa członkowskie po osiągnięciu postępu legislacyjnego na szczeblu Unii nie zastępują jednej szkodliwej praktyki kolejną; wzywa Komisję do monitorowania i zgłaszania wszelkich przypadków zakłóceń na rynku z powodu przyznania określonego przywileju podatkowego;

75. podkreśla potencjał rozwiązań cyfrowych dla skutecznego poboru podatków w zbieraniu danych podatkowych bezpośrednio z operacji w ramach gospodarki dzielenia się i obniżenia ogólnego nakładu pracy organów podatkowych w państwach członkowskich;

Środa, 6 lipca 2016 r.

76. odnotowuje, że dzięki aferze wokół dokumentów panamskich udokumentowano systematyczne wykorzystanie firm przykrywek przez spółki oraz prywatnych obywateli w celu ukrycia podlegających opodatkowaniu aktywów oraz korzyści uzyskanych dzięki korupcji i przestępczości zorganizowanej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Parlamentu w sprawie utworzenia komisji śledczej mającej zbadać tę sprawę i kontynuacji działań w zakresie przypadków uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania oraz prania pieniędzy; podkreśla ogromne polityczne znaczenie przeanalizowania sposobu działania organów podatkowych oraz spółek zaangażowanych w opisane praktyki z myślą o wyeliminowaniu luk w przepisach;

77. zauważa, że potrzebne są dalsze prace nad dostępem do dokumentów państw członkowskich, Komisji i Grupy ds. Kodeksu Postępowania; powtarza, że potrzebna jest dalsza analiza dokumentów już udostępnionych Parlamentowi w celu odpowiedniego określenia zapotrzebowania na dalsze działania i inicjatywy polityczne; zwraca się do przyszłej komisji śledczej o kontynuowanie tych prac i przyjęcie innego formatu niż komisja specjalna, który byłby bliższy formatowi komisji dochodzeniowej, takiej jak Komisja ds. Rachunkowości Publicznej w Zjednoczonym Królestwie;

78. wzywa Radę, aby w pełni korzystała z procedury konsultacji z Parlamentem, co oznacza w szczególności oczekiwanie na wkład Parlamentu przed osiągnięciem porozumienia politycznego, a także aby brała pod uwagę stanowisko Parlamentu;

79. zobowiązuje się do kontynuacji prac rozpoczętych przez swoją komisję specjalną, usuwania przeszkód napotkanych podczas wykonywania jej mandatu i zagwarantowania stosownej realizacji jej zaleceń; zleca swoim właściwym organom określenie najlepszej struktury instytucjonalnej do osiągnięcia tego celu;

80. wzywa komisję przedmiotowo właściwą do wykorzystania tych zaleceń w przyszłym sprawozdaniu z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych na ten sam temat;

o

o o

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, Radzie, Komisji, państwom członkowskim, parlamentom narodowym, ONZ, G-20 i OECD.

Środa, 6 lipca 2016 r.

ZAŁĄCZNIK 1

WYKAZ OSÓB, Z KTÓRYMI ODBYTO SPOTKANIA (POSIEDZENIA KOMISJI, KOORDYNATORZY I MISJE)

Data	Mówcy
11.1.2016 r.	— Pierre Moscovici, komisarz do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i cel
17.2.2016	— Pierre Moscovici, komisarz do spraw gospodarczych i finansowych, podatków i cel
29.2.2016	Wymiana poglądów z prezydencją Rady W obecności Erica Wiebesa, niderlandzkiego sekretarza stanu ds. finansów
14-15.3.2016	Wymiana poglądów z jurysdykcjami Rob Gray, dyrektor ds. globalnego opodatkowania, Guernsey; Colin Powell, doradca do spraw międzynarodowych pierwszego ministra, Jersey; Clàudia Cornella Durany, sekretarz stanu do międzynarodowych spraw finansowych, Andora; Katja Gey, dyrektor do międzynarodowych spraw finansowych, Liechtenstein; Jean Castellini, Minister Finansów i Gospodarki, Monako. Wymiana poglądów z korporacjami wielonarodowymi Cathy Kearney, wiceprezes ds. działalności w Europie, Apple Julia Macrae, dyrektor podatkowy regionu EMEIA, Apple; Adam Cohen, dyrektor ds. polityki gospodarczej (region EMEA), Google; Søren Hansen, dyrektor generalny, Grupa Inter-Ikea; Anders Bylund, dyrektor ds. komunikacji w grupie; Grupa Inter-Ikea; Irene Yates, wiceprezes ds. opodatkowania osób prawnych; McDonald's. Wymiana poglądów z dziennikarzami śledczymi – przy drzwiach zamkniętych Véronique Poujol, Paperjam; Markus Becker, Der Spiegel.
21.3.2016	Wymiana poglądów z bankami europejskimi (część I) Jean-Charles Balat, dyrektor finansowy, Crédit Agricole SA; Rob Schipper, dyrektor ds. opodatkowania globalnego, ING; Eva Jigvall, dyrektor ds. opodatkowania, Nordea; Monica Lopez-Monís, dyrektor ds. zgodności z przepisami i starszy wiceprezes wykonawczy, Banco Santander; Christopher St. Victor de Pinho, dyrektor zarządzający, dyrektor globalny ds. opodatkowania grupy, UBS Group AG; Stefano Ceccacci, dyrektor ds. opodatkowania grupy, Unicredit.

Środa, 6 lipca 2016 r.

Data	Mówcy
4.4.2016	<p>— Margrethe Vestager, komisarz ds. konkurencji</p> <p><i>Wymiana poglądów z bankami europejskimi (część II)</i></p> <p>Brigitte Bomm, dyrektor zarządzający, globalny dyrektor ds. opodatkowania, Deutsche Bank AG</p> <p>Grant Jamieson, dyrektor ds. opodatkowania, Royal Bank of Scotland</p> <p>Graeme Johnston, dyrektor ds. opodatkowania międzynarodowego, Royal Bank of Scotland</p>
15.4.2016	<p><i>Misja na Cypr</i></p> <p>Ioannis Kasoulides, Minister Spraw Zagranicznych;</p> <p>Michael Kammass, dyrektor generalny, Aristio Stylianou, przewodniczący i George Appios, wiceprzewodniczący Stowarzyszenia Banków Cypryjskich;</p> <p>Christos Patsalides, stały sekretarz Ministerstwa Finansów;</p> <p>George Panteli, dyrektor ds. polityki finansowej, Ministerstwo Finansów;</p> <p>Yannakis Tsangaris, komisarz ds. opodatkowania;</p> <p>Alexander Apostolides, Uniwersytet Cypryjski;</p> <p>Maria Krambia-Kapardis, przewodnicząca komitetu wykonawczego ds. międzynarodowej przejrzystości;</p> <p>Costas Markides, członek zarządu, dyrektor ds. opodatkowania międzynarodowego, KPMG Limited i Stowarzyszenie Cypryjskich Funduszy Inwestycyjnych;</p> <p>Natasa Pilides, dyrektor generalny, Cypryjska Agencja Promowania Inwestycji;</p> <p>Kyriakos Iordanou, dyrektor generalny, Pieris Marcou, Panicos Kaouris, George Markides, Cypryjski Instytut Biegłych Rewidentów;</p> <p>Christos Karidis, dyrektor ds. badań gospodarczych konfederacji i sekretarz Stowarzyszenia Zatrudnionych Konsumentów;</p> <p>Nikos Grigoriou, dyrektor działu polityki gospodarczej i społecznej Ogólnocypryjskiej Federacji Pracy.</p>
18.4.2016	<p><i>Posiedzenie międzyparlamentarne w sprawie „Pakietu środków przeciwdziałających unikaniu opodatkowania oraz innych aspektów sytuacji w UE i na arenie międzynarodowej: nadzór i kontrola demokratyczna ze strony parlamentów narodowych”</i></p> <p><i>Wymiana poglądów z jurysdykcjami (część II) – przy drzwiach zamkniętych</i></p> <p>Wayne Panton, minister usług finansowych, handlu i środowiska, Kajmany</p>
20.4.2016	<p><i>Wspólne posiedzenie komisji ECON/JURI/TAXE</i></p> <p>— Jonathan Hill, komisarz do spraw stabilności finansowej, usług finansowych i unii rynków kapitałowych</p>

Środa, 6 lipca 2016 r.

Data	Mówcy
2.5.2016	<p><i>Posiedzenie wysokiego szczebla grupy parlamentarnej OECD ds. opodatkowania z Komisją Specjalną ds. Interpretacji Prawa Podatkowego Parlamentu Europejskiego, Paryż</i></p> <p>Pascal Saint-Amans, dyrektor Centrum Polityki i Administracji Podatkowej OECD; Valère Moutarlier, dyrektor, Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej; Michèle André, przewodnicząca komisji finansowej Senatu Meg Hillier, przewodnicząca komisji rachunków publicznych</p>
17-20.5.2015	<p><i>Misja do Stanów Zjednoczonych Ameryki (Waszyngton, Dystrykt Kolumbii)</i></p> <p>David O'Sullivan, ambasador UE; Elise Bean, była dyrektor i główny doradca Stałej Podkomisji Śledczej Orrin Grant Hatch, przewodniczący komisji finansowej Senatu, prezydent pro tempore Senatu; Dr Charles Boustany, przewodniczący podkomisji polityki podatkowej Sander Levin, członek Kongresu, drugi pod względem starszeństwa członek komisji budżetowej; Richard Neal, drugi pod względem starszeństwa członek podkomisji polityki podatkowej; Earl Blumenauer, członek komisji budżetowej; Lloyd Doggett, członek komisji budżetowej, starszy członek podkomisji ds. zasobów ludzkich (i może inni posłowie Demokratów); Anders Aslund, starszy członek-rezydent kolegium zarządzającego, Dinu Patriciu Eurasia Center, Rada Północnoatlantycka; Gianni Di Giovanni, przewodniczący Eni USA R&M, Eni; Boyden Gray, partner-założyciel, Boyden Gray&Associates; Jillian Fitzpatrick, dyrektor, sprawy rządowe i polityka publiczna, S&P Global; Marie Kasperek, zastępca dyrektora, Global Business and Economics Program, Rada Północnoatlantycka; Benjamin Knudsen, stażysta, Global Business and Economics Program, Rada Północnoatlantycka; Jennifer McCloskey, dyrektor, sprawy rządowe, Information Technology Industry Council; Susan Molinari, wiceprzewodnicząca, polityka publiczna i sprawy rządowe, Google; Andrea Montanino, dyrektor, Global Business and Economics Program, Rada Północnoatlantycka; Álvaro Morales Salto-Weis, stażysta, Global Business and Economics Program, Rada Północnoatlantycka; Earl Anthony Wayne, członek-nierezydent kolegium zarządzającego, Rada Północnoatlantycka; Alexander Privitera, starszy członek kolegium zarządzającego, Johns Hopkins University; Bill Rys, dyrektor, sprawy rządu federalnego, Citigroup; Pete Scheschuk, starszy wiceprezes, podatki, S&P Global; Garret Workman, dyrektor, sprawy europejskie, Izba Handlowa USA;</p>

Środa, 6 lipca 2016 r.

Data	Mówcy
	<p>Caroline D. Ciralo, po. prokuratora generalnego odpowiedzialna za Wydział Podatkowy, Departament Sprawiedliwości;</p> <p>Thomas Sawyer, starszy doradca ds. spornych w międzynarodowych sprawach podatkowych;</p> <p>Todd Kostyshak, doradca zastępcy prokuratora generalnego ds. karnych spraw podatkowych, Departament Sprawiedliwości;</p> <p>Mark J. Mazur, asystent sekretarza (polityka podatkowa), Departament Skarbu USA;</p> <p>Robert Stack, zastępca asystenta sekretarza (międzynarodowe sprawy podatkowe), Departament Skarbu USA;</p> <p>Scott A. Hodge, prezes fundacji ds. podatków, Tax Foundation;</p> <p>Gavin Ekins, naukowiec-ekonomista, Tax Foundation;</p> <p>Stephen J. Entin, starszy członek, Tax Foundation;</p> <p>Scott Greenberg, analityk, Tax Foundation;</p> <p>John C. Fortier, kierownik projektu na rzecz demokracji, Bipartisan Policy Center;</p> <p>Shai Akabas, zastępca dyrektora Bipartisan Policy Center, projekt na rzecz polityki gospodarcze;</p> <p>Eric Toder, współdyrektor, Urban-Brookings Tax Policy Center;</p> <p>Gawain Kripke, dyrektor ds. polityki i badań, OXFAM America;</p> <p>Didier Jacobs, starszy ekonomista, OXFAM America;</p> <p>Nick Galass, prowadzący badania nad nierównościami gospodarczymi z ramienia OXFAM America;</p> <p>Robbie Silverman, starszy doradca, OXFAM America;</p> <p>Vicki Perry, zastępca dyrektora Departamentu spraw budżetowych i kierownik Wydziału Polityki Podatkowej (MFW);</p> <p>Ruud De Mooij, zastępca kierownika Wydziału Polityki Podatkowej (MFW);</p> <p>Hamish Boland-Rudder, redaktor ICIJ online;</p> <p>Jim Brumby, dyrektor, usługi publiczne i wydajność, Governance Global Practice;</p> <p>Marijn Verhoeven, ekonomista w Global Practice on Governance;</p> <p>Guggi Laryea, europejskie społeczeństwo obywatelskie i europejskie stosunki parlamentarne, stosunki zewnętrzne i korporacyjne;</p> <p>Rajul Awasthi, starszy specjalista ds. sektora publicznego w Governance Global Practice;</p> <p>Xavier Becerra, członek Kongresu, przewodniczący Konferencji Demonkratycznej</p> <p>Ron Kind, członek Kongresu, członek komisji ds. wydatków budżetowych</p>

Środa, 6 lipca 2016 r.

Data	Mówcy
24.5.2015	<p data-bbox="413 315 1412 376"><i>Wspólne wysłuchanie publiczne przed komisjami TAXE/DEVE w sprawie ponoszonych przez kraje rozwijające się konsekwencji agresywnych praktyk podatkowych</i></p> <p data-bbox="453 389 1214 421">Dr Attiya Waris, starszy wykładowca, Wydział Prawa, Uniwersytet Nairobi</p> <p data-bbox="453 434 1254 465">Dr Manuel Montes, starszy doradca ds. finansów i rozwoju, The South Centre</p> <p data-bbox="453 479 1412 510">Aurore Chardonnet, doradca ds. polityki unijnej w zakresie podatków i nierówności w OXFAM</p> <p data-bbox="453 524 1222 555">Savior Mwambwa, ActionAid International, kierownik kampanii Tax Power</p> <p data-bbox="453 568 1412 629">Tove Ryding, EURODAD, kierownik ds. polityki i rzecznictwa w dziedzinie sprawiedliwości podatkowej</p> <p data-bbox="453 642 895 674">Sol Picciotto, profesor, Lancaster University</p>

Środa, 6 lipca 2016 r.

ZAŁĄCZNIK 2

KORPORACJE WIELONARODOWE I BANKI, KTÓRE POPROSZONO O STAWIENIE SIĘ PRZED KOMISJĄ

Załącznik 2.1: Wykaz zaproszonych korporacji międzynarodowych

Firma	Zaproszeni przedstawiciele	Stan z dnia 11 marca 2016 r.
Apple Inc.	Timothy D. Cook Dyrektor generalny	Uczestniczyli Cathy Kearney, wiceprezes ds. działalności w Europie Julia Macrae, dyrektor podatkowy EMEA
Google Inc.	Nicklas Lundblad Starszy dyrektor ds. polityki publicznej i stosunków z rządami (EMEA)	Uczestniczyli Adam Cohen, dyrektor ds. polityki gospodarczej (EMEA)
Fiat Chrysler Automobiles	Sergio Marchionne Dyrektor generalny	Odmowa dnia 11 marca 2015 r.: „Jak być może Państwu wiadomo, w dniu 29 grudnia 2015 r. złożyliśmy odwołanie przez Sądem UE, kwestionując decyzję Komisji, w której stwierdzono, że jedna z naszych spółek w Luksemburgu otrzymała pomoc państwa. Luksemburg również zaskarżył wspomnianą decyzję przed Sądem. Mimo że jesteśmy przekonani, że nie otrzymaliśmy w Luksemburgu żadnej pomocy państwa z naruszeniem prawa UE, w obecnych okolicznościach nie byłby właściwy nasz udział w posiedzeniu Komisji Specjalnej bądź dalsze komentarze z naszej strony. W związku z tym, mimo że niezmiennie doceniamy wysiłki Komisji oraz jej wolę zapoznania się z poglądami przedsiębiorstw, stwierdzamy z ubolewaniem, że nie możemy wziąć udziału w tej dyskusji do czasu rozstrzygnięcia toczącego się w naszej sprawie postępowania prawnego.”
Grupa Inter IKEA	Søren Hansen Dyrektor generalny	Uczestniczyli Søren Hansen, dyrektor generalny Anders Bylund, dyrektor ds. komunikacji w grupie
McDonald's Corporation	Irene Yates Wiceprezes ds. opodatkowania osób prawnych	Uczestniczyli Irene Yates, wiceprezes ds. opodatkowania osób prawnych

Środa, 6 lipca 2016 r.

Firma	Zaproszeni przedstawiciele	Stan z dnia 11 marca 2016 r.
Starbucks Coffee Company	Kris Engskov Prezes Starbucks na Europę, Bliski Wschód i Afrykę (EMEA)	Odmowa dnia 23 lutego 2015 r.: „Ponieważ Starbucks planuje odwołanie się od decyzji Komisji Europejskiej, ogłoszonej w dniu 21 października 2015 r., według której Niderlandy udzieliły selektywnej korzyści finansowej naszej palarni kawy w Amsterdamie (Starbucks Manufacturing EMEA BV), nie możemy przyjąć zaproszenia Komisji Specjalnej Parlamentu Europejskiego ds. Interpretacji Prawa Podatkowego i Innych Środków o Podobnym Charakterze lub Skutkach. Po rozstrzygnięciu tej sprawy, a firma Starbucks jest pewna, że decyzja Komisji Europejskiej zostanie w wyniku odwołania uchylona, chętnie weźmiemy udział w spotkaniu. Jeśli pomoże to Państwu w gromadzeniu informacji, warto odnotować, że Starbucks przestrzega wszystkich zasad, wytycznych i przepisów OECD oraz wspiera realizowany przez tę organizację proces reformy podatkowej, w tym plan działania w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków. Starbucks płaci podatki według średniej globalnej efektywnej stawki podatkowej wynoszącej ok. 33 %, co jest wartością znacznie wyższą niż 18,5 % płacone średnio przez inne duże przedsiębiorstwa z USA.”

Załącznik 2.2: Wykaz zaproszonych banków

Nazwa	Osoba zaproszona/ przedstawiciele	Sytuacja z dnia 4 kwietnia 2016 r.
Crédit Agricole (FR)	Dominique Lefebvre Przewodniczący	Zgoda (15 marca 2016 r.) Jean-Charles Balat Dyrektor finansowy, Groupe Crédit Agricole
Deutsche Bank (DE)	Paul Achleitner Przewodniczący	Zgoda z dnia 16 marca 2016 r. na udział w posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. Uczestniczący przedstawiciel Brigitte Bomm, dyrektor zarządzający, globalny dyrektor ds. opodatkowania, Deutsche Bank
ING Group (NL)	Ralph Hamers Dyrektor generalny	Zgoda z dnia 8 marca 2016 r. Dr R.N.J. Schipper ING, globalny dyrektor ds. opodatkowania
Nordea (SW)	Casper von Koskull Prezes i dyrektor generalny	Zgoda z dnia 9 marca 2016 r. Eva Jigvall Nordea, dyrektor ds. opodatkowania grupy

Środa, 6 lipca 2016 r.

Nazwa	Osoba zaproszona/ przedstawiciele	Sytuacja z dnia 4 kwietnia 2016 r.
Royal Bank of Scotland (UK)	Ross McEwan Dyrektor generalny	Zgoda z dnia 16 marca 2016 r. na udział w posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2016 r. Uczestniczący przedstawiciel Grant Jamieson, dyrektor ds. opodatkowania, Royal Bank of Scotland Graeme Johnston, dyrektor ds. opodatkowania międzynarodowego, Royal Bank of Scotland
Santander (ES)	Ana Patricia Botín Przewodnicząca	Zgoda z dnia 11 marca 2016 r. Monica Lopez-Monis Gallego Dyrektor ds. zgodności z przepisami i starszy wiceprezes wykonawczy, Banco Santander Antonio H. Garcia del Riego Dyrektor zarządzający Dyrektor do europejskich spraw korporacyjnych
UBS (CH)	Axel A. Weber Przewodniczący	Zgoda z dnia 14 marca 2016 r. Christopher Pinho Dyrektor zarządzający, globalny dyrektor ds. opodatkowania grupy
Unicredit (IT)	Giuseppe Vita Przewodniczący	Zgoda z dnia 8 marca 2016 r. Stefano Ceccacci UC, dyrektor ds. podatkowych Costanza Bufalini kierownik ds. europejskich i regulacyjnych

Środa, 6 lipca 2016 r.

ZAŁĄCZNIK 3

DOKUMENTY DOTYCZĄCE KODEKSU POSTĘPOWANIA

Dokument (¹):	Data	Ustalenia
Dokument roboczy nr 1 załącznik 1	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w kwietniu 2016 r.	Komisja odnotowała, że szczególnie w przypadku niektórych terytoriów zależnych i stowarzyszonych proponowane wycofywanie szkodliwych uregulowań podatkowych obejmowało wprowadzenie stawki 0 % lub całkowite zniesienie podatku dochodowego od osób prawnych, a zatem nie w każdym obszarze działalności Grupy ds. Kodeksu Postępowania uzyskano spójne lub zadowalające rezultaty.
Dokument roboczy nr 1 załącznik 1	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w kwietniu 2016 r.	Komisja odnotowała, że w wyniku kompromisów politycznych Grupa ds. Kodeksu Postępowania uznała niektóre propozycje wycofania szkodliwych uregulowań podatkowych za adekwatne, co zgodnie z przepisami kodeksu mogło z łatwością zostać uznane za niewystarczające.
Sprawozdanie Grupy ds. Kodeksu Postępowania dla Rady	7 czerwca 2005 r.	Wyraźnie stwierdzono, że w jednym przypadku Luksemburg nie wycofał szkodliwych uregulowań podatkowych zgodnie z uzgodnieniami.
Dokument roboczy nr 1 załącznik 1	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w kwietniu 2016 r.	Pomimo wyraźnego braku zgodności Rada nie podjęła żadnych działań, a wobec Luksemburga nie zostały podjęte decyzje polityczne ani nie wezwano go do przestrzegania przepisów kodeksu i ustaleń.
Dokument roboczy nr 1 załącznik 1	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w kwietniu 2016 r.	Grupa ds. Kodeksu Postępowania uzgodniła w 1999 r., aby odejść od systemów sprzyjających sektorowi żeglugi, jak również dokonać oceny instrumentów zbiorowego inwestowania.
Dokument roboczy nr 1 załącznik 1	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w kwietniu 2016 r.	Niektóre państwa członkowskie nie chciały ujawnić swoich poglądów na temat przyszłości Grupy ds. Kodeksu Postępowania w odniesieniu do przejrzystości, mandatu, zakresu i kryteriów dalszej działalności; Węgry i Litwa wyraziły zastrzeżenia wobec zmian kryteriów kodeksu; Irlandia i Polska sprzeciwiły się jakimkolwiek rozszerzeniu zakresu kodeksu na inne obszary opodatkowania.
Dokument roboczy nr 2 i protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 11 kwietnia 2016 r.	Komisja przedstawiła kilka propozycji nowych obszarów działań, takich jak rozszerzenie prac na przypadki niedopasowania, opodatkowanie ekspatriantów, opodatkowanie osób zamożnych, rewizja funduszy REIT i instrumenty zbiorowego inwestowania. Niemcy i Luksemburg sprzeciwiły się rozszerzeniu zakresu prac na niedopasowanie, Francja wyraziła obawy wobec działań w zakresie opodatkowania ekspatriantów, osób zamożnych i funduszy inwestycyjnych, a Zjednoczone Królestwo poparło skupienie się na podatku od działalności gospodarczej zamiast rozszerzenia zakresu działań.
Protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 22 października 2013 r. i w maju 2013 r.	Nadal nie podjęto decyzji w sprawie istotnych elementów kodeksu podatkowego Gibraltaru, który jest przedmiotem dyskusji co najmniej od dnia 11 kwietnia 2011.
Protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 8 listopada 2013 r.	System podatku obrotowego obowiązujący na Wyspie Man nie został uznany za szkodliwy mimo poważnych wątpliwości co do jego nieszkodliwości wyrażonych przez kilka państw członkowskich;

Środa, 6 lipca 2016 r.

Dokument ⁽¹⁾ :	Data	Ustalenia
Protokół	Posiedzenia Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 29 maja, 22 października i 20 listopada 2013 r.	W odniesieniu do korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, Niemcy, Luksemburg oraz – w mniejszym stopniu – Belgia sprzeciwiają się przeprowadzeniu na szeroką skalę oceny wszystkich unijnych systemów korzystnego opodatkowania dochodów z patentów, choć istnieją powody, aby przypuszczać, iż są one szkodliwe i sprzeczne z kryteriami kodeksu.
Protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 3 czerwca 2014 r.	Hiszpania, Niemcy, Luksemburg i Zjednoczone Królestwo opóźniły jeszcze bardziej proces reformowania systemów z korzystnymi stawkami opodatkowania dochodów z patentów przez wielokrotne wprowadzanie dodatkowych wymagań w trakcie procedury decyzyjnej.
Sprawozdanie publiczne dla Rady	Posiedzenie Rady ECOFIN w czerwcu 2015 r.	Pomimo zobowiązania do pełnego dostosowania przepisów krajowych do dnia 30 czerwca 2016 r. państwa członkowskie poczyniły bardzo niewielki postęp we wdrażaniu do prawa krajowego zmodyfikowanego podejścia do metody wydatkowej, które zostało uzgodnione przez ministrów jeszcze w grudniu 2014 r., a niektóre państwa, takie jak Włochy, wprowadziły nawet nowe korzystne opodatkowanie dochodów z patentów, które jest niezgodne ze zmodyfikowaną metodą wydatkową, już po zatwierdzeniu porozumienia w sprawie tej metody w celu korzystania z korzystniejszych przepisów zgodnie z zasadą praw nabytych aż do roku 2021;
Protokół posiedzenia i dokument roboczy nr 3	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 25 maja, 2010 r. i w dniu 17 października 2012 r.	W fazie opracowywania uzgodnionych wytycznych Zjednoczone Królestwo sprzeciwiało się jakiegokolwiek zintegrowanemu podejściu.
Protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 25 maja 2010 r.	Brak porozumienia w sprawie jakiegokolwiek śledzenia następstw działań Podgrupy ds. Zwalczenia Nadużyć.
Protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 15 maja 2009 r.	Belgia i Niemcy wyraziły sprzeciw wobec wszelkich inicjatyw mających na celu koordynację środków mających chronić przed brakiem opodatkowania wychodzących transferów zysków.
Protokół	Posiedzenie Podgrupy ds. Kodeksu Postępowania we wrześniu i kwietniu 2014 r. oraz w lipcu 2015 r.	We wrześniu 2014 r. państwa członkowskie osiągnęły porozumienie w sprawie wytycznych dotyczących rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych, pomimo powtarzających się i systematycznych inicjatyw niektórych państw członkowskich, które uniemożliwiły dużo wcześniejsze osiągnięcie porozumienia w sprawie tych szkodliwych praktyk, które były przedmiotem aktywnej debaty na forum Grupy ds. Kodeksu Postępowania od 2008 r., co tym samym znacznie zwiększyło szkody dla systemu podatkowego powstałe w wyniku ciągłego wykorzystywania tych systemów do celów agresywnego planowania podatkowego;

Środa, 6 lipca 2016 r.

Dokument ⁽¹⁾ :	Data	Ustalenia
Protokół	Posiedzenia Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 15 maja i 29 czerwca 2009 r. oraz 25 maja 2010 r. Posiedzenia Podgrupy ds. Zwalczenia Nadużyć w dniach 25 marca i 22 kwietnia 2010 r.	W odniesieniu do rozbieżności w kwalifikacji struktur hybrydowych Niderlandy, Luksemburg i Belgia, a także w mniejszym stopniu Malta i Estonia, przez długi czas opóźniały sprawne działania zbiorowe, twierdząc, że struktury hybrydowe w ogóle nie powinny być rozpatrywane w ramach kodeksu.
Protokół	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 13 września 2011 r. Posiedzenia Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 11 kwietnia i 26 maja 2011 r.	W odniesieniu do funduszy inwestycyjnych państwa członkowskie zgodziły się przerwać dyskusję na temat domniemanej i potencjalnej szkodliwości tych programów; Zjednoczone Królestwo, Luksemburg i Niderlandy podjęły inicjatywę, które skłoniły grupę, aby nie dążyła do dalszych działań w tym zakresie.
Dokument roboczy nr 2	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 4 marca 2010 r.	W odniesieniu do praktyk administracyjnych żadne państwo członkowskie nie wymieniało w przeszłości regularnie z własnej inicjatywy informacji na temat wykładni prawa podatkowego.
Dokument roboczy nr 4	Posiedzenie Grupy ds. Kodeksu Postępowania w dniu 10 września 2012 r.	W praktyce nie dokonywano z własnej inicjatywy żadnej wymiany informacji na temat wykładni prawa podatkowego.
Konkluzje Rady	Posiedzenie Rady ECOFIN w grudniu 2015 r.	W odniesieniu do klauzuli minimalnego skutecznego opodatkowania państwa członkowskie od czasu odnośnego wniosku Komisji w 2011 roku nie doszły do porozumienia dotyczącego rewizji dyrektywy w sprawie odsetek i należności zapewniającej, aby przywileje przyznane w ramach jednolitego rynku w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w rzeczywistości nie prowadziły do osiągnięcia zerowej lub prawie zerowej stopy opodatkowania; Państwa członkowskie zwróciły się jedynie do Grupy Roboczej Wysokiego Szczebla ds. Podatkowych o głębsze zbadanie tej sprawy zamiast zobowiązywać do szybkiego i skutecznego działania.
Konkluzje Rady	Posiedzenie Rady ECOFIN w marcu 2016 r.	Państwa członkowskie nie zdołały dojść do porozumienia w sprawie pilnie potrzebnych reform Grupy ds. Kodeksu Postępowania i przełożyły wszelkie decyzje w sprawie reform na rok 2017.

⁽¹⁾ Na podstawie publicznie dostępnych dokumentów i źródeł